

د عیسی مسیح په هکله د مرقوس انجیل

د کتاب پېژندنه

دا انجیل د روح القدس څخه په الهام اخیستلو سره د مرقوس په نوم د یو کس له خوا د ۵۵ څخه د ۶۵ میلادي کلونو ترمنځ لیکل شوی دی. کله چې عیسی په دې نړۍ کې ؤ، هغه هرځای ته تللو او دا خبر به یې ورکاوه چې د خدای پاچاهي نړۍ ته د هغه په راتللو سره راغلې ده. په هغه وخت کې مرقوس نوی ځوان شوی ؤ. مرقوس د پطروس سره چې د عیسی د شاگردانو څخه ؤ، آشنا شو. وروسته له دې چې عیسی مسیح بېرته اسمان ته وخوت، مرقوس د خلاصون د هغه زېري په رسولو کې چې د عیسی مسیح له خوا ؤ، د پطروس سره همکار شو.

مرقوس د عیسی کیسه په ساده او په زړه پورې توگه بیانوي او په هغو کارونو باندې ټینگار کوي چې عیسی سرته رسولي وو. هغه د تعمید ورکونکي یحیی د پیغام په هکله د یوې لنډې مقدمې نه وروسته د تعمید او د عیسی د وسوسو په هکله خبرې کوي. وروسته له دې چې عیسی شاگردانو ته بلنه ورکړه چې په هغه پسې روان شي، هغوی ولیدل چې عیسی معجزې بنایي، پېریان وباسي، د خلکو گناهونه بخښي او په پوره واک او اختیار سره تعلیم ورکوي. خو هغوی د هغه د مړینې او بیا راژوندي کېدلو تر وخته د هغه په مقصد پوه نه شول. له بلې خوا د عیسی مخالفینو د هغه سره خپله دښمني نوره هم زیاته کړه. په پای کې مرقوس د عیسی د دنیاوي ژوند د وروستۍ هفتې پېښې او په صلیب باندې د هغه د مړینې او د مړو نه بیا راژوندي کېدل بیانوي.

مرقوس په دې انجیل کې مونږ ته بنایي چې عیسی خپل ځان ته د «انسان زوی» وايي. په بل

عبارت هغه څوک چې په ځمکه او اسمان باندې د خدای د واک او اختیار استازیتوب کوي. دا هغه څوک دی چې خپل ژوند به له لاسه ورکوي، ترڅو خلک د گناهونو څخه خلاص کړي. هغه خپل قدرت او واک او اختیار د پېریانو په ویستلو، د گناهونو په بخښلو او ناروغانو ته په شفا ورکولو سره ښکاره کوي. هغه دا تعلیم هم ورکوي چې هرڅوک چې د هغه شاگرد شي، نو هغه به د ځورونو او کړاوونو سره مخ کېږي، لکه څنګه چې هغه خپله باید کړاوونه وزغمي او مړ شي. خو بیا هم په پای کې جلال او تلیپاتي ژوندون د عیسی په پیروي کې دی.

همدارنګه د مرقوس په انجیل کې خدای عیسی ته خپل گران زوی وايي، البته د جسماني اړیکو په خاطر نه بلکې په دې خاطر چې هغه کټ مټ هماغه فطرت درلود کوم چې خدای یې لري. نو له دې امله عیسی هغه ته «پلار» ویل. د عیسی دغه لقبونه یعنې د «انسان زوی» او د «خدای زوی» د عیسی دوه خصلتونه یا ذات څرګندوي چې هغه هم انسان دی او هم الهي ذات دی.

د موضوعگانو لست:

د انجیل شروع: ۱: ۱۱-۱۳

په جلیل کې د عیسی خدمتونه: ۱: ۱۴-۹: ۵۰

له جلیل څخه تر اورشلیمه: ۱۰ فصل

په اورشلیم او شاوخوا سیمو کې د عیسی د ژوند وروستنی هفته: ۱۱-۱۵ فصلونه

د عیسی بیا راژوندي کېدل، ښکاره کېدل او اسمان ته ختل: ۱۶ فصل

۱ ﴿۱﴾ دا د خدای د زوی عیسی مسیح د زېږي پیل دی. ﴿۲﴾ هغه داسې پیل شو لکه څنګه چې

د اشعیا نبي په کتاب کې لیکل شوي دي: «گوره، زه به خپل استازی ستا څخه مخکې ولېږم چې ستا

دپاره لاره تیاره کړي. ﴿۳﴾ یو څوک په دښته کې نارې وهي: «د څښتن دپاره لاره تیاره کړئ، او د

هغه دپاره لاره سمه کړئ.»

د تعمید غسل ورکونکي یحیی وعظ

(متي ۳: ۱-۱۲ او لوقا ۳: ۱-۱۸ او یوحنا ۱: ۱۹-۲۸)

④ د تعمید غسل ورکونکی یحیی په دښته کې رانښکاره شو او وعظ یې کاوه چې خلک باید د خپلو گناهونو د بڅښنې په خاطر توبه وباسي او د تعمید غسل واخلي. ⑤ د ټولې یهودیې خلک او د اورشلیم ټول اوسېدونکي یحیی ته راتلل. هغوی په خپلو گناهونو باندې اقرار کاوه او د اردن په سیند کې یې د هغه په لاس د تعمید غسل اخیسته. ⑥ یحیی داسې کالي اغوستل چې د اوبن د وړيو څخه جوړ شوي وو او د خرمنې کمربند به یې له ملا تړلو او ملخان او ځنگلي شات به یې خوړل. ⑦ هغه اعلان کاوه او ویل به یې: «زما څخه وروسته چې کوم څوک راروان دی، هغه زما څخه ډېر زورور دی، زه د دې لایق هم نه یم چې ټیټ شم او د هغه د خپلیو تسمې خلاصې کړم. ⑧ زه تاسو ته په اوبو باندې د تعمید غسل درکوم خو هغه به درته په روح القدس د تعمید غسل درکړي.»

د عیسی د تعمید غسل او ازماښت

(متي ۳: ۱۳-۱۴، ۴: ۱۱ او لوقا ۳: ۲۱-۲۲، ۴: ۱-۱۱)

⑨ داسې وشول چې په هماغو ورځو کې عیسی د جلیل د ولایت د ناصري د ښار څخه راغی او د اردن په سیند کې یې د یحیی په لاس د تعمید غسل واخیست. ⑩ کله چې عیسی د اوبو څخه راووت نو وېبې لیدل چې ناڅاپه اسمان سوری شو او روح القدس د کوترې په شکل په هغه باندې رانازل شو ⑪ او له اسمان نه یو اواز راغی چې ویل یې: «ته زما گران زوی یې، زه ستا څخه خوشحاله یم.» ⑫ سمدلاسه روح القدس هغه دښتې ته په تللو مجبور کړ. ⑬ هغه څلوېښت ورځې په دښته کې ؤ او شیطان د هغه ازماښت کاوه. عیسی په هغه ځای کې ؤ چېرته چې ځنگلي ځناور وو او فرښتو د هغه خدمت کاوه.

عیسی خلورو ماهي نیوونکو ته بلنه وركوي

(متي ۴: ۱۲-۲۲ او لوقا ۴: ۱۴-۱۵، ۵: ۱-۱۱)

۱۴) كله چې يحيى په زندان كې واچول شو نو عيسى جليل ته لاړ او هلته يې د خداى زېرى اعلاناوه ۱۵) او ويل يې: «اوس هغه وخت رارسېدلى دى او د خداى پاچاهي رانژدې شوې ده. توبه وباسئ او په زېري باندې ايمان راوړئ.»

۱۶) كله چې عيسى د جليل د درياب په غاړه گرځېده نو شمعون او د هغه ورور اندرياس يې وليدل. هغوى په درياب كې جال اچاوه، ځكه چې هغوى ماهي نيوونكي وو. ۱۷) عيسى هغوى ته وويل: «ما پسې راءئ او زه به تاسو ته وښاييم چې څنگه د ماهيانو په ځاى انسانان ونيسئ.» ۱۸) هغوى سمدلاسه خپل جالونه پرېښودل او هغه پسې روان شول. ۱۹) كله چې عيسى لږ وړاندې لاړ نو هغه د زېدي زوى يعقوب او د هغه ورور يوحنا وليدل چې په كشتى كې ناست وو او خپل جالونه يې تيارول. ۲۰) عيسى سمدلاسه هغوى ته نارې كړې او هغوى خپل پلار زېدي د مزدورانو سره په كشتى كې پرېښود او عيسى پسې روان شول.

عیسی د یو سړي څخه پېریان وباسي

(لوقا ۴: ۳۱-۳۷)

۲۱) عيسى او شاگردان يې كپرناحوم ته لاړل او كله چې د سبت ورځ راورسېدله نو عيسى كنيسې ته ننوت او هلته يې تعليم وركول پيل كړ. ۲۲) خلك د عيسى په تعليم حيران شول، ځكه چې هغه د شريعت د عالمانو په شان نه بلکې په پوره اختيار سره هغوى ته تعليم وركاوه.

۲۳) ناڅاپه په كنيسه كې يو سړي چې پريانو نيولى ؤ، په لوړ اواز چيغې ووهلې: ۲۴) «اى عيسى ناصري، زمونږ سره څه كار لرې؟ ته راغلى يې چې مونږ تباه كړې؟ زه دې پېژنم چې ته

خوک يې، ته د خدای سپېڅلی يې.» (۲۵) عیسی پېري ته امر وکړ: «غلی شه او د دې سړي څخه راووخه.» (۲۶) پېري هغه سړي ته سخت ټکان ورکړ او په چيغو چيغو د هغه څخه راووت. (۲۷) ټول خلک دومره حيران شول چې يو له بله يې پوښتنه کوله: «دا څه دي؟ دا خو يو نوی تعليم دی. هغه په پوره اختيار سره پريانو ته امر کوي او هغوی يې مني.» (۲۸) ډېر زر هغه د جليل په ټوله سيمه کې مشهور شو.

عیسی ډېرو خلکو ته شفا ورکوي
(متي ۸: ۱۴-۱۷ او لوقا ۴: ۳۸-۴۱)

(۲۹) بيا عیسی د کنيسې څخه روان شو او د يعقوب او يوحنا سره يوځای د شمعون او اندرياس کور ته لاړل. (۳۰) د شمعون خوانبې تې نيولې وه او په کټ کې پرته وه. څنگه چې عیسی هلته ورسېده نو هغوی ورته سمدلاسه د هغې په هکله وويل. (۳۱) عیسی ورغی، هغه يې له لاسه ونيوله او مرسته يې ورسره وکړه چې راپورته شي. نو هغه ښځه تې پرېښودله او د هغوی خدمت يې شروع کړ.

(۳۲) کله چې لمر پرېوت او ماښام شو نو خلکو خپل ټول ناروغان او هغه خلک چې پريانو نيولي وو هغه ته راوستل. (۳۳) د ښار ټول خلک د هغه کور مخې ته راټول شول. (۳۴) عیسی ډېر ناروغان چې په ډول ډول ناروغيو اخته وو روغ کړل او ډېر پريان يې وويستل. عیسی پريان خبرو ته پرېښودل، ځکه چې هغوی پوهېدل چې هغه خوک دی.

عیسی په جليل کې وعظ کوي
(لوقا ۴: ۴۲-۴۴)

(۳۵) سهار وختي چې لا تياره وه، عیسی له خوبه راپاڅېد، د کور نه ووت او يو گوښه ځای ته لاړ

او هلته يې دعا كوله. (٣٦) نو شمعون او د هغه ملگري لارل چې هغه ولټوي، (٣٧) او چې كله يې هغه پيدا كړ نو ورته ويې ويل: «ټول خلك تا لټوي.» (٣٨) عيسى هغوى ته وويل: «راځئ چې شاوخوا كليو ته لاړ شو ترڅو هلته هم خپل پيغام ورسوم، ځكه چې زه د همدې كار دپاره راغلى يم.» (٣٩) عيسى په ټول جليل كې گرځېده، د هغوى په كنيسو كې يې وعظ كاوه او پېريان يې ويستل.

عيسى يو جذامي ته شفا ورکوي

(متي ٨: ١-٤ او لوقا ٥: ١٢-١٦)

(٤٠) يو سړى چې د جذام په ناروغۍ اخته ؤ، عيسى ته راغى، د هغه په مخكې په گونډو شو او زاري يې ورته وكړه: «كه چېرې ته وغواړې نو كولاى شې چې ما پاك او روغ كړې.» (٤١) د عيسى زړه ورباندې وسوځېد، خپل لاس يې وراوړد كړ، په هغه باندې يې كېښود او ورته ويې ويل: «هو، زه غواړم، پاك او روغ شه.» (٤٢) نو سمدلاسه د هغه لڅخه د جذام ناروغي لېرې شوه او هغه پاك شو. (٤٣) بيا عيسى هغه زر رخصت كړ او سخت خبردارى يې وركړ (٤٤) او ورته ويې ويل: «گوره، په دې هكله هېچا ته څه ونه وايې، خو لاړ شه او خپل ځان كاهن ته وروښايه او كومه قرباني چې موسى يې حكم كړى دى وړاندې كړه، د دې دپاره چې خلكو ته ثابته شي چې ته پاك او روغ شوى يې.» (٤٥) خو هغه سړى ووت او څه چې شوي وو ټول خلك يې پرې خبر كړل. له دې امله عيسى نور نه شو كولاى چې په ښكاره كوم ښار ته ننوځي، بلکې د ښار نه دباندې په گونډه ځايونو كې به پاتې كېده، خو بياهم خلك به له هرځاى څخه ورته راتلل.

عيسى شل سړي ته بخښنه او شفا ورکوي

۲ (۱) خو ورځې وروسته کله چې عیسی بېرته کپرناحوم ته لاړ نو خلک خبر شول چې هغه په کور کې دی. (۲) هلته دومره زیات خلک راټول شول چې نور ځای نه ؤ، تر دې چې د کور د دروازې مخې ته هم ځای پاتې نه شو او عیسی هغوی ته د خدای د کلام وعظ کاوه. (۳) په دې وخت کې څلورو کسانو یو شل سړی نیولی ؤ او عیسی ته یې راوست. (۴) خو د گڼې گونې له امله یې ونه شو کولای چې عیسی ته ورنژدې شي نو هغوی د هغې کوتې چت چې عیسی په کې ؤ، سوری کړ او د هغه سوري له لارې یې هغه شل سړی په بستره کې وربنکته کړ. (۵) کله چې عیسی د هغوی ایمان ولید، نو هغه شل سړي ته یې وویل: «زویه، ستا گناهونه وبخښل شول.» (۶) په هغه ځای کې د شریعت یو څو عالمان ناست وو، هغوی د خپل ځان سره وویل: (۷) «دا سړی ولې داسې خبرې کوي؟ هغه کفر وايي. ایا بې له خدایه څوک کولای شي چې گناهونه وبخښي؟» (۸) عیسی سمدلاسه پوه شو چې د هغوی په زړه کې څه دي. نو هغوی ته یې وویل: «تاسو ولې په خپلو زړونو کې داسې فکرونه کوئ؟» (۹) کومه خبره اسانه ده چې دې شل سړي ته ووايم: «ستا گناهونه وبخښل شول» یا دا چې ووايم: «پاخپړه او خپله بستره واخله او وگرځه؟» (۱۰) خو زه به تاسو ته ثابته کړم چې د انسان زوی د ځمکې په مخ دا اختیار لري چې گناهونه وبخښي.» نو هغه شل سړي ته یې وویل: (۱۱) «زه تاته وایم پاخپړه، بستره دې واخله او کور ته لاړ شه.» (۱۲) هغه پاڅېد او په داسې حال کې چې ټولو ورته کتل، زر یې خپله بستره واخیست او روان شو. نو هغوی ټول حیران شول او د خدای ثنا یې وویل. هغوی وویل: «داسې کار مونږ هېڅکله نه ؤ لیدلی.»

عیسی یو مالیه ټولونکي ته بلنه ورکوي

(۱۳) عیسی یو ځل بیا د دریاب غاړې ته لاړ، گڼ شمېر خلک ورته راغلل او هغه ورته تعلیم

ورکول پیل کړ. (۱۴) کله چې هغه په لاره روان ؤ نو د حلفي زوی لاوي يې وليد چې د ماليې ټولولو په ځای کې ناست ؤ. عیسی هغه ته وویل: «ما پسې راځه.» نو لاوي راپاڅېد او په هغه پسې روان شو.

(۱۵) بیا عیسی د لاوي په کور کې مېلمه شو. ډېر مالیه ټولونکي او نور گناهکاران چې د عیسی پیروان شوي وو هم د عیسی او د هغه د شاگردانو سره دسترخوان ته ناست وو. (۱۶) کله چې د شریعت ځینو عالمانو چې د فریسیانو د ډلې څخه وو ولیدل چې عیسی د مالیه ټولونکو او نورو گناهکارانو سره ډوډی خوري نو د هغه شاگردانو ته یې وویل: «هغه ولې د مالیه ټولونکو او گناهکارانو سره ډوډی خوري؟» (۱۷) عیسی دا خبره واورېدله او هغوی ته یې وویل: «روغ خلک ډاکتر ته اړتیا نه لري بلکې ناروغان ورته اړتیا لري. زه د دې دپاره نه یم راغلی چې پرهېزگاران راوبولم، بلکې گناهکاران راوبولم.»

د روژې په هکله پوښتنه

(متي ۹: ۱۴-۱۷ او لوقا ۵: ۳۳-۳۹)

(۱۸) په یو وخت کې چې د یحیی شاگردانو او فریسیانو روژه نیولې وه، نو ځینې خلک عیسی ته راغلل او د هغه څخه یې پوښتنه وکړه: «ولې د یحیی شاگردان او د فریسیانو شاگردان روژه نیسي خو ستا شاگردان روژه نه نیسي؟» (۱۹) عیسی ورته وویل: «ایا دا کېدای شي چې د زوم ملگري دې په داسې حال کې چې زوم ورسره وي روژه ونیسي؟ بې له شکه چې نه، ترڅو پورې چې زوم د هغوی سره وي، هغوی نه شي کولای چې روژه ونیسي. (۲۰) خو داسې وخت به راشي چې زوم به د هغوی څخه بوتلل شي نو په هغه وخت کې به هغوی روژه ونیسي. (۲۱) هېڅوک په زړو کالیو باندې نوی پیوند نه لگوي. که داسې وکړي نو هغه پیوند به د زړو کالیو څخه راوشلیږي او له مخکې څخه به یو لوی سوری په کې جوړ شي. (۲۲) هېڅوک تازه شراب په زړو مشکونو کې نه اچوي.

که چېرې داسې وکړي نو شراب به هغه مشکونه وشلوي او شراب او مشکونه دواړه به له منځه لاړ شي. باید تازه شراب په نویو مشکونو کې واچول شي.»

د سبت د ورځې په هکله پوښتنه

(متي ۱۲: ۱-۸ او لوقا ۶: ۱-۵)

۲۳ د سبت په یوه ورځ عیسی د غنمو په پتیو باندې تېرېده نو شاگردانو یې د غنمو د وړو په شکولو شروع وکړه. ۲۴ فریسیانو هغه ته وویل: «گوره، ستا شاگردان ولې داسې کار کوي چې د سبت په ورځ روا نه دی؟» ۲۵ عیسی ځواب ورکړ: «ایا تاسو دا نه دي لوستلي کله چې داود او د هغه ملګري وږي شوي وو او د خوراک دپاره ورسره څه نه وو، نو هغه څه وکړل؟» ۲۶ هغه څنګه د لوی کاهن ایباتار په زمانه کې د خدای کور ته ورننوت او هغه سپېڅلې ډوډۍ یې چې پرته له کاهنانو بل هېچا ته روا نه وه وخورله او خپلو ملګرو ته یې هم ورکړه.» ۲۷ بیا عیسی هغوی ته وویل: «د سبت ورځ د انسان دپاره پیدا شوې ده، نه انسان د سبت د ورځې دپاره.» ۲۸ ځکه چې د انسان زوی د سبت د ورځې خاوند هم دی.»

عیسی د سبت په ورځ شفا ورکوي

(متي ۱۲: ۹-۱۴ او لوقا ۶: ۶-۱۱)

۳ ۱ عیسی یوحنا بیا کنیسي ته لاړ او هلته یو سړی ؤ چې لاس یې وچ شوی ؤ. ۲ ځینو خلکو هڅه کوله ترڅو یو دلیل پیدا کړي چې په عیسی تور ولګوي، نو هغوی دې ته کتل چې هغه د سبت په ورځ هغه سړي ته شفا ورکوي او که نه. ۳ نو عیسی هغه سړي ته چې لاس یې وچ شوی ؤ، وویل: «راپاڅېره او د ټولو په مخکې ودرېره.» ۴ بیا هغه د خلکو څخه پوښتنه وکړه: «د سبت په ورځ نېکي کول روا دي که بدې کول؟ د چا د ژوند ژغورل روا دي که له منځه وړل؟»

خو هغوی غلې پاتې شول. (٥) عیسی په قهر سره هغوی ته وکتل او د هغوی په حال یې افسوس وکړ، ځکه چې زړونه یې سخت وو. بیا یې هغه سړي ته وویل: «خپل لاس وغزوه.» هغه لاس وغزاوه او لاس یې روغ شو. (٦) بیا فریسیان د کنیسی څخه ووتل او سمدلاسه یې د هیرودیس د طرفدارانو سره یوه لاره جوړه کړي چې عیسی څنگه ووژني.

عیسی ته د شفا دپاره د ډبرو خلکو راتگ

(٧) عیسی د خپلو شاگردانو سره د دریاب غاړې ته لاړ او زیات شمېر خلک ورپسې روان وو. هغوی د جلیل، یهودیې، اورشلیم، ادومیې، د اردن د سیند د بلې غاړې له سیمو او د صور او صیدون له شاوخوا سیمو څخه راغلي وو. دا ټول خلک ځکه عیسی ته راغلل چې د هغه د کارونو څخه خبر شوي وو. (٨) د خلکو د زیاتې گڼې کونې له امله عیسی خپلو شاگردانو ته وویل چې هغه ته کشتی تیاره کړي ترڅو خلک ورباندې زور رانه وړي. (٩) ځکه چې هغه دومره ډېر ناروغان روغ کړي وو چې یو بل یې ټپله کول ترڅو هغه ته لاس وروړي. (١٠) کله چې به پېریانو عیسی ولید نو په پښو کې به یې پرېوتل او چیغې به یې وهلې: «ته د خدای زوی یې.» (١١) خو عیسی پېریانو ته په کلکه حکم کاوه چې هېچا ته ونه وایي چې هغه څوک دی.

عیسی دولس رسولان ټاکي

(متي ١٠: ١-٤ او لوقا ٦: ١٢-١٦)

(١٣) بیا عیسی غره ته لاړ او کوم کسان یې چې خوښ کړي وو هغه یې راوغوښتل او هغوی ورته راغلل. (١٤) عیسی دولس تنه وټاکل او هغوی یې د رسولانو په نوم یاد کړل چې د هغه سره به اوسي او هغوی به ولېږل شي چې وعظ وکړي (١٥) او دا واک او اختیار به ولري چې پېریان وباسي.

١٦ هغه دا دولس تنه وټاکل: شمعون چې عیسی ورباندې پطروس نوم کېښود، ١٧ د زبدي زوی یعقوب او د هغه ورور یوحنا چې په هغوی باندې «بوانیرگس» یعنی «د تندر زامن» نوم کېښود، ١٨ او اندریاس، فیلیپوس، بارتولما، متی، توما، د حلفي زوی یعقوب، تدي، شمعون سرتېری، ١٩ او یهودا اسخريوتي چې د عیسی سره یې خیانت وکړ.

عیسی او بعلزبول یعنی شیطان

(متی ١٢: ٢٢-٣٢ او لوقا ١١: ١٤-٢٣، ١٢: ١٠)

٢٠ وروسته عیسی خپل کور ته ننوت او یوځل بیا دومره زیات خلک راټول شول چې عیسی او شاگردانو یې د ډوډی خوړلو وخت هم نه درلود. ٢١ کله چې د عیسی خپلوان خبر شول نو هغوی لارل چې هغه د ځان سره بوځي، ځکه چې دوی ویل چې هغه لېونی شوی دی.

٢٢ د شریعت کوم عالمان چې د اورشلیم څخه راغلي وو، ویل یې: «هغه د بعلزبول یعنی د پېریانو د مشر چې شیطان دی، په مرسته پېریان وباسي.» ٢٣ نو عیسی خلک راوغوښتل او په مثالونو کې یې ورسره خبرې وکړې او ویې ویل: «شیطان څنگه شیطان ویستلی شي؟» ٢٤ که په یوه پاچاهۍ کې بې اتفاقي راپیدا شي نو هغه پاچاهي نه شي پاتې کېدلی. ٢٥ که په یوه کورنۍ کې بې اتفاقي راپیدا شي نو هغه کورنۍ نوره نه شي پاتې کېدلی. ٢٦ که چېرې شیطان د خپل ځان په خلاف راپورته شي او د ځان سره بې اتفاقه شي، نو هغه نه شي پاتې کېدلی او قدرت یې له منځه ځي. ٢٧ همدارنگه هېڅوک نه شي کولای چې د یو زورور سړي کور ته ورننوځي او د هغه د کور سامان لوټ کړي، ترڅو چې لومړی هغه سړی وتړي او بیا یې کور لوټ کړي.

٢٨ په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې د انسان هر ډول گناه او حتی هر کفر یې چې ویلی وي هغه به وبخښل شي، ٢٩ خو څوک چې د روح القدس په خلاف کفر ووايي هغه به هېڅکله ونه

بخښل شي، بلکې د هغې ګناه به تل تر تله د هغه په غاړه وي.» (٢٠) عیسی ځکه دا خبره وکړه چې هغوی ویل: «هغه پېریانو نیولی دی.»

د عیسی مور او ورونه

(متي ١٢: ٤٦-٥٠ او لوقا ٨: ١٩-٢١)

(٣١) بیا د عیسی مور او ورونه راغلل او د کور څخه دباندې ولاړ وو. هغوی یو څوک ورولبړه چې هغه ته غږ وکړي. (٣٢) په دې وخت کې ګڼ شمېر خلک چې د عیسی چارچاپېره ناست وو، هغه ته وویل: «ستا مور او ورونه دباندې ولاړ دي او غواړي چې تا وويني.»

(٣٣) عیسی په ځواب کې وویل: «زما مور څوک ده او زما ورونه څوک دي؟» (٣٤) عیسی هغو خلکو ته چې د هغه چارچاپېره ناست وو وکتل او ویې ویل: «زما مور او زما ورونه دا دي.» (٣٥) څوک چې د خدای د ارادې سره سم کار کوي هغه زما ورور، زما خور او زما مور ده.»

د دهقان مثال

(متي ١٣: ١١-٩ او لوقا ٨: ١٤-٨)

٤ (١) عیسی یوځل بیا د دریاب په غاړه تعلیم ورکول پیل کړل. او دومره زیات خلک ورته راټول شوي وو چې هغه ترې کشتی ته وخوت او هلته کښېناست او ټول خلک د دریاب په غاړه ولاړ وو. (٢) هغه هغوی ته په مثالونو کې ډېر شيان ورزده کول. کله چې هغه تعلیم ورکاوه نو هغوی ته یې وویل: (٣) «واورئ، په یو وخت کې یو دهقان د تخم شیندلو دپاره خپل پټي ته لاړ. (٤) کله چې هغه تخم شینده نو یو څه تخم په لاره کې ولوېد. بیا مرغان راغلل او هغه یې وخوړ. (٥) څه تخم په داسې ځمکه کې ولوېد چې تیرې یې لرلې نو هغه تخم زر راشین شو، ځکه چې

خاوره يې کمه وه. (٦) خو کله چې لمر راوخوت نو هغه بوتېي وسوځېدل او وچ شول، ځکه چې رينبې يې ژورې نه وې. (٧) څه تخم په اغزو کې ولوبد او کله چې اغزي لوی شول نو بوتېي يې لاندې کړل او حاصل يې ورنه کړ. (٨) نور تخم په حاصلخيزه خاوره کې ولوبد او هغه راشين شو، لوی شو، حاصل يې ورکړ او دېرش چنده، شپېته چنده او سل چنده حاصل يې ورکړ.»

(٩) بيا عيسی وويل: «که څوک غوږونه لري نو هغه دې واورې.»

د مثالونو مقصد

(متي ١٣: ١٠-١٧ او لوقا ٨: ٩-١٠)

(١٠) کله چې عيسی يوازې شو نو دولسو شاگردانو او نورو خلکو چې ورسره ملگري وو د هغه څخه پوښتنه وکړه چې د دې مثالونو مقصد څه دی. (١١) عيسی ځواب ورکړ: «تاسو ته د خدای د پاچاهۍ پټ راز درکړل شوی دی، خو نورو ته هرڅه په مثالونو کې ويل کېږي، (١٢) ترڅو: هغوی به تل گوري خو څه به نه ويني، تل به اوري خو هېڅکله به پرې نه پوهېږي، ځکه که چېرې هغوی اورېدلی او ليدلی نو د خدای خواته به راگرځېدلي وای او بخښل شوي به وای.»

د دهقان د مثال تشریح

(متي ١٣: ١٨-٢٣ او لوقا ٨: ١١-١٥)

(١٣) بيا عيسی هغوی ته وويل: «تاسو چې په دې مثال نه پوهېږئ، نو په نورو مثالونو به څنگه پوه شئ؟ (١٤) دهقان د خدای کلام خپروي. (١٥) ځينې خلک د هغه تخم په شان دي چې په لاره کې لويږي، څنگه چې کلام واورې نو شيطان سمدلاسه راشي او کوم کلام چې د هغوی په زړونو کې کرل شوی دی هغه ترې يوسي. (١٦) ځينې خلک د هغه تخم په شان دي چې په هغه ځمکه کې کرل شوی چې تيرې لري، څنگه چې هغوی کلام واورې نو په خوشحالی سره يې مني. (١٧) خو له

دې امله چې کلام په هغوی کې رینښې نه وي نیولې نو هغه د زیات وخت دپاره نه پاتې کېږي. نو کله چې د کلام له امله په هغوی باندې سختې راشي او یا وځورېږي، نو زر خپل ایمان له لاسه ورکړي. (۱۸) نور خلک د هغه تخم په شان دي چې په اغزو کې کرل شوی وي. دا هغه خلک دي چې کلام اوري، (۱۹) خو کله چې د ژوند اندېښنې، د شتمنی سره مینه او د نورو شیانو غوښتنې راپیدا شي نو د کلام مخه نیسي او حاصل نه ورکوي. (۲۰) نور خلک د هغه تخم په شان دي چې په ښې خاورې کې لوېدلي وي، هغوی کلام واورې او قبول یې کړي او هغوی دېرش چنده یا شپېته چنده یا سل چنده حاصل ورکوي.»

د خراغ مثال

(لوقا ۸: ۱۶-۱۸)

(۲۱) بیا عیسی د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «ایا تاسو خراغ د دې دپاره راوړئ چې هغه د کوم لوبښي او یا یې د کټ لاندې کېږدئ؟ ایا هغه په خراغدان باندې نه ږدئ؟» (۲۲) ځکه داسې پټ شی نشته چې ښکاره نه شي او نه داسې پټ راز شته چې ښکاره به نه شي. (۲۳) که څوک غوږونه لري نو هغه دې واورې.» (۲۴) بیا یې هغوی ته وویل: «څه چې اوري نو د هغه په هکله پام کوئ. څنگه چې تاسو یې اوري، په هماغه اندازه زیاته پوهه به درکړل شي او حتی د هغې نه زیاته به درکړل شي. (۲۵) ځکه څوک چې زما تعلیم ته غوږ نیسي نو هغه ته به نوره پوهه هم ورکړل شي، خو څوک چې ورته غوږ نه نیسي، نو هغه لږه پوهه چې لري هغه به هم ترې واخیستل شي.»

د تخم د راشنه کېدلو مثال

(۲۶) عیسی وویل: «د خدای پاچاهي داسې ده لکه چې یو دهقان په خپل پټي کې تخم وشیندي. (۲۷) هغه د شپې ویده وي او د ورځې وینښ وي، خو تخم شین کېږي او وده کوي او هغه پرې نه

پوهیږي چې دا تخم څنگه شین شو او لوی شو. (۲۸) ځمکه په خپله بوتی شنه کوي او حاصل ورکوي، لومړی ډنډر نیسي، بیا وږی او بیا وږي دانې نیسي. (۲۹) خو کله چې فصل پوخ شي نو دهقان ورپسې لور راواخلي ځکه چې د فصل د رپلو وخت رارسېدلی وي.»

د شېشمو د تخم مثال

(متي ۱۳: ۳۱-۳۲ او لوقا ۱۳: ۱۸-۱۹)

(۳۰) عیسی وویل: «د خدای پاچاهي د څه شي سره پرتله کولای شو او یا د هغه دپاره کوم مثال ووايو؟ (۳۱) د خدای پاچاهي د شېشمو د تخم په شان ده چې په ځمکه کې کرل کیږي او د ځمکې په منځ د ټولو تخمونو د دانو څخه ډېر وړوکی دی. (۳۲) خو کله چې وکرل شي، نو هغه غټیږي او د ټولو بوټو څخه لوړ شي او څانگې یې دومره غټې شي چې مرغان کولای شي ځالي په کې جوړې کړي.»

(۳۳) عیسی به په داسې ډېرو مثالونو سره خلکو ته خپل پیغام رساوه، ترڅو هغوی وکولای شي ورباندې پوه شي. (۳۴) هغه به د خلکو سره یې له مثالونو خبرې نه کولې، خو کله چې به د خپلو شاگردانو سره یوازې ؤ نو هغوی ته به یې هرڅه تشریح کول.

عیسی توفان ودروي

(متي ۸: ۲۳-۲۷ او لوقا ۸: ۲۲-۲۵)

(۳۵) د هماغې ورځې په ماښام عیسی خپلو شاگردانو ته وویل: «راځئ چې د دریاب بلې غاړې ته لاړ شو.» (۳۶) نو هغوی خلک پرېښودل، شاگردانو عیسی په هماغې کشتی کې چې ناست ؤ د ځان سره بوت. نورو خلکو هم کشتی ونيولې او د هغوی سره روان شول. (۳۷) ناڅاپه یو سخت توفان راغی او خپو کشتی داسې ووهله چې نژدې وه ډوبه شي. (۳۸) په دې وخت کې عیسی د

کشتی په اخر کې خپل سر په بالښت باندې ایښی ؤ او ویده شوی ؤ. شاگردانو هغه راویښ کړ او ورته ویې ویل: «استاذه! ستا سره زمونږ غم نشته، مونږ ډوبیږو؟» (٣٩) هغه راپاڅېد او باد ته یې امر وکړ: «ارام شه.» او خپو ته یې وویل: «ودرپرئ.» نو باد ودرېده او کراره کراري شوه. (٤٠) بیا عیسی خپلو شاگردانو ته وویل: «تاسو ولې دومره وپرپرئ؟ ایا تاسو لا اوس هم ایمان نه لرئ؟»

(٤١) هغوی سخت وپرېدلي وو او یو بل ته یې وویل: «دا لا څوک دی چې باد او خپې یې هم امر مني؟»

عیسی یو پېرياني سړي ته شفا ورکوي

(متي ٨: ١٢٨-٣٤ او لوقا ٨: ٢٦-٣٩)

٥ (١) عیسی او شاگردان یې د دریاب بلې غاړې ته د جدریان سیمې ته لاړل. (٢) کله چې عیسی د کشتی څخه رانښکته شو، نو هلته د یو پېرياني سړي سره چې د هدیرې څخه راوتلی ؤ، مخامخ شو. (٣) هغه په هدیره کې اوسېده او هېچا نه شو کولای چې حتی هغه په زنځیرونو وتړي او راییسار یې کړي. (٤) ځکه چې څو څو ځلې یې د هغه په پښو او لاسونو کې ځولني او زنځیرونه اچولي وو، خو هرځل یې زنځیرونه شلولي او ځولني یې ماتې کړې وې او داسې قوي سړی نه ؤ چې هغه یې ارام کړی وای. (٥) هغه به شپه او ورځ په قبرونو او غرونو کې گرځېده او تل به یې چیغې وهلې او خپل ځان به یې په تیږو زخمي کاوه. (٦) کله چې هغه عیسی د لېرې څخه ولید نو منډه یې کړه او د هغه په پښو کې پرېوت (٧) او په لوړ اواز یې چیغې ووهلې: «ای عیسی، ای د خدای تعالی زویه! زما سره څه کار لرې؟ د خدای په خاطر ما مه په عذابوه.» (٨) دا ځکه چې عیسی هغه ته ویلي وو: «ای پېریه، د دې سړي څخه راووځه.» (٩) بیا عیسی د هغه څخه پوښتنه وکړه: «ستا نوم څه دی؟» هغه ځواب ورکړ: «زما نوم لښکر دی، ځکه چې زمونږ

شمېر زيات دى.» (۱۰) هغه بيا عيسى ته ډېره زاري وکړه چې هغوى د هغې سيمې څخه ونه شري.

(۱۱) په دې وخت کې هلته د غونډۍ په لمنه کې د خوگانو يوه لويه رمه خرېدله. (۱۲) نو پېريانو عيسى ته زاري وکړه: «مونږ خوگانو ته ولېږه او اجازه راکړه چې په هغوى کې ورننوځو.» (۱۳) عيسى هغوى ته اجازه ورکړه او پېريان د هغه سړي څخه ووتل او په خوگانو کې ورننوټل. ټوله رمه چې شاوخوا دوه زره خوگان وو، په منډه له کمره څخه بنکته درياب ته ولوېدله او ډوبه شوه. (۱۴) د خوگانو ساتونکي وټنټېدل او دا خبر يې د ښار او شاوخوا کليوالي سيمو خلکو ته ورساوه. خلک د ښار څخه ووتل ترڅو څه چې پېښ شوي وو، وويني. (۱۵) کله چې هغوى عيسى ته راغلل او هغه لېونى چې ډېر پېريان په کې وو، وليد چې کالي يې اغوستي وو او ذهن يې بېرته ښه شوى ؤ او هلته ناست ؤ، نو هغوى ووېرېدل. (۱۶) کومو خلکو چې دا پېښه ليدلې وه او د هغه پېريانو نيولي سړي او خوگانو سره چې څه شوي وو هغه يې نورو خلکو ته وويل. (۱۷) بيا هغو خلکو عيسى ته زارى وکړلې چې د دوى د سيمې څخه لاړ شي. (۱۸) کله چې عيسى کشتى ته ورختلو نو هغه سړي چې مخکې پېريانو نيولى ؤ، عيسى ته زاري وکړه چې اجازه ورته ورکړي چې ورسره لاړ شي. (۱۹) خو عيسى هغه ته اجازه ورنه کړه او ورته وپې ويل: «بېرته خپل کور او خپلې کورنۍ ته ورشه او هغوى ته ووايه چې خښتن ستا دپاره څومره لوى کار وکړ او څنگه يې په تا باندې رحم وکړ.» (۲۰) نو هغه سړى لاړ او څه چې عيسى د هغه دپاره کړي وو د هغو په هکله يې د دکاپولس په سيمه کې ټول خلک خبر کړل او هغوى ټول حيران شول.

يوې ښځې ته شفا ورکول او د مړې انجلۍ راژوندي کول

(متي ۹: ۱۸-۲۶ او لوقا ۸: ۴۰-۵۶)

(۲۱) کله چې عيسى يوځل بيا په کشتۍ کې د درياب بلې غاړې ته پورې وت، نو هلته د درياب په غاړه گڼ شمېر خلک ورڅخه راتاو شول. (۲۲) بيا د کنيسې يو مشر چې يايروس نومېده راغى او

کله چې هغه عیسی ولید نو په پنبو کې یې پرېوت، (۲۳) ډېره زاري یې ورته وکړه او ویې ویل: «زما کوچنی لور د مرگ په حال کې ده. مهرباني وکړه راشه او خپل لاس په هغې باندې کېږده چې روغه شي او ژوندی پاتې شي.» (۲۴) نو عیسی د هغه سره لاړ.

گڼ شمېر خلک ورسره روان شول او د هرې خوا څخه ورباندې خلک راټول شول. (۲۵) په هغوی کې یوه ښځه وه چې د دولسو کالو راهیسې د وینې بهېدلو په ناروغۍ اخته وه. (۲۶) هغه د ډېرو ډاکترانو له لاسه په تکلیف شوې وه او هرڅه چې هغې لرل هغه یې ولگول، خو د دې په ځای چې ښه شي هغه نوره هم بدترېدله. (۲۷) هغې د عیسی په هکله د خلکو خبرې اورېدلې وې، نو په گڼه گوڼه کې د شا له خوا راغله او د عیسی چپنې ته یې لاس وروړ. (۲۸) هغې د خپل ځان سره ویل: «که زه یوازې د هغه کالیو ته هم لاس وروړم نو روغه به شم.» (۲۹) څنگه چې هغې د هغه کالیو ته لاس وروړ نو سمدلاسه یې وینه ودرېدله او په ځان پوهه شوه چې ناروغي یې ښه شوې ده. (۳۰) په هماغه شپه کې عیسی پوه شو چې د هغه څخه یو قوت راووت. هغه د خلکو گڼې گوڼې ته مخ راواړاوه او ویې ویل: «چا زما کالیو ته لاس وروړ؟» (۳۱) شاگردانو یې ورته وویل: «ته وینې چې خلک څنگه ستا شاوخوا ته راټول شوي دي او بیا هم وایې چې چا راته لاس راوړ؟» (۳۲) خو عیسی شاوخوا وکتل چې وگوري دا کار چا کړی دی. (۳۳) خو هغه ښځه پوه شوه چې څه ورباندې شوي دي نو له وېرې ریږدله، راغله او د هغه پنبو ته پرېوتله او ټول حال یې ورته ووايه. (۳۴) عیسی هغې ته وویل: «لورې، ته خپل ایمان روغه کړې. په خیر لاره شه او د تل دپاره د دې ناروغۍ څخه خلاصه شي.»

(۳۵) عیسی لا خبرې کولې چې د کنیسي د مشر یا ییروس د کور نه څو کسان راغلل او ویې ویل: «ستا لور مړه شوه. نور ولې استاذ ته تکلیف ورکوي؟» (۳۶) عیسی د هغوی خبرو ته غوږ ونه نیوه او د کنیسي مشر ته یې وویل: «مه وېرېږه، یوازې ایمان ولره.» (۳۷) بیا هغه له پطروس، یعقوب او د یعقوب ورور یوحنا پرته بل چاته اجازه ورنه کړه چې د هغه سره لاړ شي. (۳۸) کله چې هغوی د

کنیسي د مشر کور ته ورسېدل، عیسی د ویرجنو خلکو یوه ډله ولیدله او ویې لیدل چې په چیغو چیغو یې ژړا او انگولا کوله. (۳۹) نو عیسی دننه ورغی او هغوی ته یې وویل: «تاسو ولې دا شورماشور جوړ کړی او ژړاگانې کوئ؟ انجلی مړه نه ده بلکې ویده ده.» (۴۰) خو هغوی ورپورې وخنډل. عیسی هغوی ټول له کوره وویستل او د انجلی مور او پلار او خپل درې شاگردان یې د ځان سره کړل او هغې کوتې ته ورننوتل چې انجلی په کې پرته وه. (۴۱) عیسی انجلی له لاسه ونيوله او ورته ویې ویل: «طلیټا قومي» یعنې «ای انجلی، تاته وایم راپاڅېره.» (۴۲) انجلی سمدلاسه راپاڅېدله او روانه شوه. هغه دولس کلنه وه. په دې کار هغوی ډېر حیران شول. (۴۳) خو عیسی هغوی ته په کلکه امر وکړ چې له دې نه باید هېڅوک خبر نه شي او هغوی ته یې وویل: «هغې ته څه شی ورکړئ چې ویې خوري.»

د ناصري خلک عیسی نه مني

(متي ۱۳: ۵۳-۵۸ او لوقا ۴: ۱۶-۳۰)

۶ (۱) عیسی له هغه ځای څخه روان شو او د خپلو شاگردانو سره بېرته خپل ښار ته راغی. (۲) د سبت په ورځ عیسی په کنیسه کې په تعلیم ورکولو پیل وکړ او ډېرو خلکو چې د هغه تعلیم واورېد نو حیران شول او پوښتنه یې وکړه: «دې سړي دا خبرې چېرته زده کړي دي؟ دا څه ډول حکمت دی چې هغه ته ورکړل شوی دی؟ هغه څنګه دا معجزې ښايي؟» (۳) دا هغه نجار، یعنې د مریم زوی او د یعقوب، یوسف، یهوذا او شمعون ورور نه دی؟ ایا د هغه خویندې دلته زمونږ سره نه اوسېږي؟» نو هغوی هغه قبول نه کړ. (۴) عیسی هغوی ته وویل: «د یو پیغمبر په هرځای کې درناوی کېږي، خو په خپل وطن، خپلو خپلوانو او خپلې کورنۍ کې یې نه کېږي.» (۵) نو هغه ونه شو کولای چې هلته کومه معجزه وښايي، یوازې په یو څو ناروغانو باندې یې خپل لاس کېښود او هغوی یې روغ کړل. (۶) او عیسی د هغوی په بې ایمانۍ حیران شو.

عیسی دولس شاگردان لپري

(متي ۱۰: ۵-۱۵ او لوقا ۹: ۱-۶)

عیسی کلي په کلي گرځېده او خلکو ته يې تعليم ورکاوه.

۷ هغه خپل دولس شاگردان راوغوښتل او هغوی يې دوه دوه تنه ولېږل او هغوی ته يې د پېريانو د ويستلو اختيار ورکړ ۸ او حکم يې ورته وکړ: «د سفر دپاره له يوې امسا پرته بل هېڅ شی د ځان سره وانخلي، نه ډوډی، نه خورجين او نه پیسې. ۹ تاسو کولای شئ چې خپلی په پښو کړئ، خو اضافه کالي درسره مه اخلئ.» ۱۰ او دا يې هم ورته وويل: «کله چې تاسو کوم کور ته نوځئ نو تر هغې پورې چې له هغه ښار څخه ځئ، هلته پاتې شئ. ۱۱ او که چېرې په کوم ځای کې خلک تاسو قبول نه کړي او يا ستاسو خبرو ته غوږ ونه نیسي، نو له هغه ځای څخه لاړ شئ او د خپلو پښو خاورې وڅنډئ ترڅو د هغوی په خلاف شاهدي شي.» ۱۲ نو شاگردان لاړل او خلکو ته يې وعظ کاوه چې بايد توبه وباسي. ۱۳ هغوی ډېر پېريان وويستل او د ډېرو ناروغانو سرونه يې د زيتون په تېلو باندې غوړ کړل او هغوی يې روغ کړل.

د تعمید ورکوونکي يحيی مړينه

(متي ۱۴: ۱-۱۲ او لوقا ۹: ۷-۹)

۱۴ د دې کارونو څخه هيروديس پاچا خبر شو، ځکه چې د عیسی نوم په هرځای کې مشهور شوی ؤ، ځينو خلکو ويل: «تعمید ورکوونکی يحيی بيا راژوندی شوی دی، نو له دې امله هغه دا قدرت لري چې معجزې وښايي.» ۱۵ نورو به ويل: «هغه الياس نبي دی.» او ځينو به ويل: «دا د پخوانيو پيغمبرانو په شان يو پيغمبر دی.» ۱۶ خو کله چې هيروديس د عیسی د کارونو څخه خبر شو نو ويې ويل: «دا هماغه يحيی دی چې ما يې سر پرې کړی ؤ او اوس بېرته راژوندی شوی

دی.» (۱۷) ځکه چې هیروډیس په خپله امر کړی ؤ چې یحیی دې ونيول شي، هغه دې وتړل شي او په زندان کې دې واچول شي. هیروډیس دا کار د هیروډیا په خاطر کړی ؤ. هیروډیا د هیروډیس د ورور فیلیپوس ښځه وه، خو هیروډیس ورسره واده کړی ؤ. (۱۸) یحیی به هیروډیس ته ویل: «تاته روا نه ده چې د خپل ورور د ښځې سره واده وکړي.» (۱۹) نو دهیروډیا په زړه کې د یحیی سره کینه پیدا شوې وه او غوښتل یې چې هغه ووژني، خو هغې دا کار نه شو کولای، (۲۰) ځکه چې هیروډیس د یحیی څخه وپرېده. هغه پوهېده چې یحیی نېک او پاک سړی دی نو د هغه ساتنه یې کوله. چې کله به هغه د یحیی خبرې اورېدلې نو ډېر نارامه کېده، خو بیا هم په شوق سره یې د هغه خبرو ته غوږ نیوه.

(۲۱) په پای کې هیروډیا یوه مناسبه موقع پیدا کړه. هیروډیس د خپلې زېږېدنې د کلیزې د لمانځلو په خاطر یوه مېلمستیا جوړه کړه او په هغې کې یې خپل لوړ رتبه مامورین، عسکري قوماندانان او د جلیل مخور خلک رابللي وو. (۲۲) په دې وخت کې د هیروډیا لور دننه راغله او گډا یې وکړه او هیروډیس او د هغه مېلمانه یې دومره خوشحاله کړل چې پاچا هغې انجلۍ ته وویل: «هرڅه چې غواړې ویې غواړه، زه به یې درکړم.» (۲۳) او د هغې سره یې قسم وخور: «هرڅه چې زما څخه وغواړې زه به یې درکړم، حتی خپله نیمه پاچاهي هم.» (۲۴) هغه انجلۍ دباندي ووتله او د خپلې مور څخه یې پوښتنه وکړه: «زه ترې څه وغواړم؟» مور یې ځواب ورکړ: «د تعمید ورکونکي یحیی سر.» (۲۵) انجلۍ په بېرته بېرته پاچا ته ورغله او د هغه څخه یې غوښتنه وکړه: «زه ستا څخه غواړم چې همدا اوس راته د تعمید ورکونکي یحیی سر په پتنوس کې راکړي.» (۲۶) پاچا ډېر زیات غمجن شو، خو د خپل قسم په خاطر چې د خپلو مېلمنو په مخکې یې خوړلی ؤ ونه غوښتل چې د هغې سره خپل قسم مات کړي. (۲۷) نو پاچا سمدلاسه جلاد ولېږه او حکم یې ورته وکړ چې د یحیی سر راوړي. جلاد لاړ او په زندان کې یې د یحیی سر پرې کړ (۲۸) او هغه یې په یو پتنوس کې راوړ او هغې انجلۍ ته یې ورکړ او هغې خپلې مور ته ورکړ. (۲۹) کله چې د یحیی

شاگردان له دې نه خبر شول نو هغوی راغلل او د هغه مړی یې یووړ او په قبر کې یې بنځ کړ.

عیسی پنځه زره کسانو ته خواړه ورکوي

(متی ۱۴: ۱۳-۲۱ او لوقا ۹: ۱۰-۱۷ او یوحنا ۶: ۱-۱۴)

۳۰ رسولان بېرته عیسی ته راغلل او هرڅه چې هغوی کړي وو او کوم تعلیم چې یې ورکړی ؤ هغه یې ترې خبر کړ. ۳۱ دومره ډېر خلک تلل او راتلل چې عیسی او شاگردانو یې دومره وخت هم نه درلود چې ډوډی وخورې، نو عیسی هغوی ته وویل: «راځئ چې یو داسې ځای ته لاړ شو چې هلته یوازې اوسو او لږ ارام وکړو.» ۳۲ بیا هغوی خپله په کشتی کې یو گونبه ځای ته لاړل. ۳۳ خو ډېرو خلکو هغوی ولیدل چې روان وو او هغوی یې وپېژندل او خلکو د ټولو بناړونو نه په پنبو باندې هغه ځای ته ورمندې کړې او د هغوی څخه مخکې هلته ورسېدل. ۳۴ کله چې عیسی د کشتی څخه ښکته شو او د خلکو یوه لویه گڼه گونبه یې ولیدله نو زړه یې ورباندې وسوځېد، ځکه چې هغوی د بې شپونه پسونو په شان وو. نو هغوی ته یې د ډېرو شیانو په هکله تعلیم ورکول پیل کړل. ۳۵ کله چې ماښام شو نو شاگردان یې ورته راغلل او ورته وېې ویل: «دا ځای د دښتې په شان دی او ناوخته شوې ده.» ۳۶ خلک رخصت کړه چې شاوخوا کلیو او بانډو ته لاړ شي او ځانونو ته د خوړلو دپاره کوم څه واخلي.»

۳۷ خو عیسی وویل: «تاسو خپله هغوی ته څه ورکړئ چې وېې خوري.» هغوی ورته وویل: «ایا مونږ لاړ شو او هغوی ته د سپینو زرو په دوه سوه سکو ډوډی واخلو او ورېې کړو چې وېې خوري؟» ۳۸ عیسی د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «ستاسو سره څومره ډوډی شته؟ لاړ شی او وېې گورئ.» کله چې هغوی ولیدل نو هغه ته یې وویل: «زمونږ سره پنځه ډوډی دي او دوه ماهیان.» ۳۹ بیا عیسی خپلو شاگردانو ته امر وکړ چې خلک ډله ډله په شنو وانډو باندې کښېنوي. ۴۰ نو خلک په قطارونو کې ډله ډله کښېناستل او په هره ډله کې سل سل او پنځوس پنځوس تنه وو. ۴۱

بيا عيسی هغه پنځه ډوډی او دوه ماهيان راواخيستل، اسمان ته يې وکتل، د خدای شکر يې وويست او ډوډی يې ماتې کړې. هغه يې شاگردانو ته ورکړې چې په خلکو يې ووېشي. هغه همدارنگه هغه دوه ماهيان هم په هغوی ووېشل. (٤٢) هغوی ټولو وخورل او ماړه شول. (٤٣) شاگردانو د پاتې شويو ډوډيو او ماهيانو څخه دولس ټوکری ډکې کړې. (٤٤) کومو خلکو چې ډوډی خوړلې وه شمېر يې پنځه زره سړيو ته رسېده.

عيسی د اوبو دپاسه گرځي

(متي ١٤: ٢٢-٣٣ او يوحنا ٦: ١٥-٢١)

(٤٥) بيا عيسی خپل شاگردان مجبور کړل چې کشتی ته وخېژي او د هغه څخه مخکې د درياب بلې غاړې بيت صيدا ته لاړ شي. عيسی هلته پاتې شو ترڅو خلک رخصت کړي. (٤٦) کله چې عيسی د هغوی سره خدای پاماني وکړه نو په خپله غره ته وخوت چې دعا وکړي. (٤٧) کله چې ماښام شو نو د شاگردانو کشتی د درياب په منځ کې وه او عيسی په وچه کې يوازې پاتې ؤ. (٤٨) عيسی وليدل چې شاگردان يې په ډېر زحمت سره کشتی بوځي، ځکه چې باد ورته مخامخ ؤ. سهار وختي چې لا تياره وه عيسی د اوبو دپاسه گرځېده او شاگردانو ته ورغی. هغه غوښتل چې د هغوی له څنگه تېر شي، (٤٩) خو کله چې شاگردانو هغه وليد چې د اوبو دپاسه روان دی نو فکر يې وکړ چې دا د مړو ارواح ده نو چيغې يې کړې، (٥٠) ځکه چې هغوی ټولو هغه وليد او سخت ووېرېدل. خو عيسی سمدلاسه د هغوی سره خبرې وکړې او ويې ويل: «زړور اوسئ، زه يم، مه وېرېږئ.» (٥١) بيا هغه د هغوی سره کشتی ته وخوت او باد ودرېده او هغوی ډېر زيات حيران شول. (٥٢) خو د هغوی زړونه سخت شوي وو، ځکه چې هغوی د ډوډی د معجزې په معنی پوه نه شول.

عيسی په جنيسارت کې ناروغانو ته شفا ورکوي

٥٣ هغوی د دریاب څخه پورې وتل، د جنیسارت سیمې ته ورسېدل او کشتی یې هلته ودروله.
٥٤ کله چې هغوی له کشتی څخه نښکته شول نو خلکو سمدلاسه عیسی وپېژنده، (٥٥) او هغوی په منډه منډه شاوخوا ټولو سیمو ته لاړل او چېرته چې به خلکو وویل چې عیسی په هغه ځای کې دی نو هغوی به خپل ناروغان ورته په کټونو کې راوړل. (٥٦) عیسی به چې هر کلي، ښار او بانډې ته تللو نو خلکو به ورته بازارونو ته خپل ناروغان وړل او زاری به یې ورته کولې چې ناروغانو ته دومره اجازه ورکړي چې لږ تر لږه د هغه لمنې ته لاس وروړي او هر چا چې به لاس وروړ نو هغه به روغېده.

د خدای حکمونه د نیکونو د روایتونو نه لوړ دي

(متي ۱۵: ۱-۹)

٧ ١ ځینې فریسیان او د شریعت عالمان چې له اورشلیم څخه راغلي وو، د عیسی نه گردچاپېره راټول شول. (٢) هغوی ولیدل چې د هغه ځینو شاگردانو په ناپاکو لاسونو ډوډی خورله.

٣ فریسیانو او ټولو یهودیانو به تر هغې پورې ډوډی نه خورله ترڅو پورې چې خپل لاسونه به یې د خپلو نیکونو د روایتونو له مخې نه وو وینځلي. (٤) کله چې به هغوی د بازار څخه راتلل نو تر هغې پورې چې غسل به یې نه و کړی، هېڅ شی به یې نه خوړل. او د نورو ډېرو رواجونو څخه به یې پیروي کوله لکه د پیالو، د پگونو او مسي لوبو وینځل.

٥ نو فریسیانو او د شریعت عالمانو د عیسی څخه پوښتنه وکړه: «ستا شاگردان ولې زمونږ د

نيكونو په رواجونو باندې عمل نه کوي، بلکې په ناپاکو لاسونو ډوډۍ خوري؟»

⑥ عیسیٰ ځواب ورکړ: «اشعیا نبي په حقه ؤ چې ستاسو منافقانو په هکله یې پېشگويي کوله، لکه څنگه چې هغه لیکلي وو: دا خلک په خوله زما عزت کوي خو زړونه یې زما نه لېرې دي. ⑦ د هغوی عبادت گټه نه لري، ځکه چې هغوی د خدایي حکمونو په ځای د انساني حکمونو تعلیم ورکوي.»

⑧ «نو تاسو د خدای حکمونه پرېښي دي او په انساني روایتونو باندې عمل کوئ.» ⑨ عیسیٰ هغوی ته دا هم وویل: «تاسو د خدای د حکمونو د ردولو دپاره ښه لاره موندلې، ترڅو په خپلو رواجونو باندې عمل وکړئ. ⑩ ځکه موسی ويلي دي چې د خپل مور او پلار عزت کوه او هرڅوک چې خپل مور او پلار ته ښکېځلې وکړي، باید ووژل شي. ⑪ خو تاسو وایئ چې که چېرې څوک خپل مور او پلار ته ووايي چې زه ستاسو سره مرسته نه شم کولای، ځکه کوم څه چې باید تاسو ته مې درکړي وای ما نذر منلی دی چې هغه د خدای په نوم ورکړم، ⑫ نو په دې ډول تاسو هغه نور نه پرېږدئ چې د خپل مور او پلار سره مرسته وکړي. ⑬ نو د خپل دود او دستور په خاطر د خدای کلام ته ارزښت نه ورکوئ. او تاسو داسې نور ډېر کارونه هم کوئ.»

هغه شیان چې د انسان د ناپاکۍ سبب گرځي
(متي ۱۵: ۱۰-۲۰)

⑭ عیسیٰ یوځل بیا خلک راوغوښتل او ورته وېي وویل: «تاسو ټول زما خبرو ته غوږ ونیسئ او ځان ورباندې پوه کړئ. ⑮ هېڅ داسې شی نشته چې انسان یې وخورې او ورباندې ناپاکه شي، خو کومې بدې خبرې چې د انسان د زړه څخه راوځي هغه انسان ناپاکه کوي. [⑯] که څوک غوږونه لري نو هغه دې واورې.»

١٧) كله چې عیسی د خلكو څخه رخصت شو او كور ته ننوت، نو شاگردانو یې د دې مثال په هكله د هغه څخه پوښتنه وكړه. ١٨) عیسی هغوی ته وویل: «ایا تاسو هم د نورو په شان ناپوهه یئ؟ ایا نه پوهېږئ چې كوم شی چې له بهر نه د انسان وجود ته ننوځي، نه شي كولاى هغه ناپاكه كړي. ١٩) ځكه چې دا خواړه د هغه زړه ته نه ننوځي بلكې د هغه خپټې ته ځي او وروسته بیا د بدن څخه وځي.» په دې خبرې عیسی ټول خواړه حلال اعلان كړل.

٢٠) او هغه زیاته كړه: «څه چې د انسان له دننه راوځي هغه ورباندې ناپاكه كیږي. ٢١) ځكه چې د انسان د زړه څخه بد خیالونه، جنسي بد اخلاقي، غلا، قتل، ٢٢) زناكارى، حرص، بدى، ټكې، شهوت پرستى، بخیلي، تور لگول، غرور او بې عقلي راوځي. ٢٣) دا ټول بد شيان له دننه څخه راوځي او انسان ناپاكه كوي.»

د یوې غیر یهودی بنځې ایمان

(متی ١٥: ٢١-٢٨)

٢٤) بیا عیسی له هغه ځای څخه روان شو او د صور سیمې ته لاړ. هغه یو كور ته ورغی او نه یې غوښتل چې څوك ورباندې پوه شي چې هغه هلته دی، خو ویې نه شو كولاى چې پټ پاتې شي. ٢٥) سمدلاسه یوه بنځه چې لور یې پېریانو نیولې وه د عیسی نه خبره شوه او راغله او د هغه په پښو كې پر بوتله. ٢٦) هغه بنځه یونانی وه او د سوریې د فینیقیې په سیمه كې زېږېدلې وه. هغې عیسی ته زاري وكړه چې د لور څخه یې پېریان وباسي. ٢٧) خو عیسی هغې ته وویل: «پرېږده چې لومړی ماشومان ماږه شي، دا سمه نه ده چې څوك دې د ماشوم ډوډی واخلي او سپیو ته یې واچوي.» ٢٨) هغې ځواب وركړ: «هو، بناغلیه! خو د كور سپی هم د ماشومانو د ډوډی پاتې شونې خوري.» ٢٩) بیا عیسی هغې ته وویل: «دا چې بنه ځواب دې ووايه نو خپل كور ته لاړه شه، ستا د لور څخه پېریان وتلي دي.» ٣٠) كله چې هغه بنځه بېرته كور ته لاړه نو ویې لیدل چې

لور يې په کټ کې پرته وه او پريان ترې وتلي وو.

عیسی یو کون سپري ته شفا ورکوي

٣١) بیا عیسی د صور له سیمې څخه راستون شو او د صیدون او دکاپولس په لاره د جلیل دریاب ته لاړ. ٣٢) په هغه ځای کې ځینو خلکو هغه ته یو سپري چې کون ؤ او ژبه یې هم بندېدلې، راوست. هغوی ورته زاري وکړه چې په هغه سپري باندې خپل لاس کېږدي. ٣٣) نو عیسی هغه سپري د خلکو د گڼې گونې څخه یوې خواته بوتله او خپلې گوتې یې د هغه په غوږونو کې کېښودلې، بیا یې گوتې په لاړو لمدې کړې او ژبه یې ورته لمس کړه. ٣٤) بیا عیسی اسمان ته وکتل، اوسپلی یې وویست او هغه ته یې وویل: «افتح» یعنې «خلاص شی.»

٣٥) سمدلاسه د هغه سپري غوږونه خلاص شول، د ژبې بندېدل یې ښه شول او په عادي توگه یې خبرې کول پیل کړې. ٣٦) عیسی هغوی ته امر وکړ چې په دې هکله هېچا ته څه ونه وايي، خو هرڅومره چې عیسی هغوی د دې کار څخه منع کول، همدومره به هغوی دا خبره نوره هم خپروله. ٣٧) خلک ډېر زیات حیران شوي وو او ویل یې: «د هغه ټول کارونه حیرانوونکي دي. حتی هغه کانه روغ کړل چې واورې او گونگیان یې روغ کړل چې خبرې وکړي.»

عیسی څلور زره کسانو ته خواږه ورکوي

(متي ١٥: ٣٢-٣٩)

٨ ١) په هغو ورځو کې یوحنا بیا گڼ شمېر خلک راټول شول او د هغوی سره د خوړلو دپاره هېڅ شی نه ؤ، نو عیسی خپل شاگردان راوغوښتل او ورته وویل: ٢) «په دې خلکو باندې زما زړه سوځي، ځکه چې درې ورځې کېږي هغوی زما سره دي او هېڅ شی ورسره نشته چې وپي

خوري. (۳) که چپرې هغوی خپلو کورونو ته وږي رخصت کړم نو په لاره کې به بې حاله شي،
ځکه چې په هغوی کې ځینې یې د لېرې ځایونو څخه راغلي دي.»

(۴) شاگردانو یې ځواب ورکړ: «په دې دښته کې څوک دومره خلکو ته ډوډۍ ورکولای شي؟»

(۵) عیسی پوښتنه وکړه: «تاسو سره څو ډوډۍ دي؟» هغوی ځواب ورکړ: «اووه ډوډۍ.»

(۶) نو عیسی خلکو ته وویل چې په ځمکه کښېني. بیا یې هغه اووه ډوډۍ راواخیستلې، د خدای
شکر یې وویست، ډوډۍ یې ماتې کړې او شاگردانو ته یې ورکړلې چې په خلکو باندې یې وپوشي
او شاگردانو همداسې وکړل. (۷) د هغوی سره یو څو واړه ماهیان هم وو. عیسی په هغو هم شکر
وویست او شاگردانو ته یې وویل چې هغه هم وپوشي. (۸) خلکو هغه وخورل او ټول ورباندې
ماړه شول او د ډوډۍ د پاتې شویو ټوټو نه اووه ټوکری ډکې شوې. (۹) په هغه ځای کې نژدې
څلور زره کسان وو. عیسی هغوی رخصت کړل، (۱۰) او سمدلاسه د خپلو شاگردانو سره په کشتۍ
کې سپور شو او د دلمانوته سیمې ته لاړ.

د فریسیانو له خوا د معجزې غوښتنه

(متی ۱۶: ۱-۴)

(۱۱) فریسیان راغلل او د عیسی سره یې بحث پیل کړ او د دې دپاره چې هغه وازمایي نو د هغه
څخه یې وغوښتل چې دوی ته یوه اسماني معجزه وښايي. (۱۲) هغه یو سوږ اوسپلی وویست او
ويې ويل: «د دې زمانې خلک ولې معجزه غواړي؟ په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې دې خلکو
ته به هېڅ یوه معجزه ونه ښودل شي.» (۱۳) بیا عیسی هغوی پرېښودل او بېرته په کشتۍ کې
کښېناست او د دریاب بلې غاړې ته لاړ.

د فریسیانو او هیرو دیس د تعلیم څخه لېرې اوسئ

(متی ۱۶: ۱۵-۱۲)

۱۴ شاگردانو دا هېر کړي وو چې د ځان سره ډوډۍ یوسي او په کشتۍ کې د هغوی سره یوازې یوه ډوډۍ وه. ۱۵ عیسی هغوی ته امر وکړ او ویې ویل: «پام کوئ، د فریسیانو او هیرو دیس د خمیرې نه به ځانونه ساتئ.» ۱۶ نو شاگردانو په خپل منځ کې سره بحث شروع کړ او ویې ویل: «هغه ځکه دا خبره کوي چې زموږ سره ډوډۍ نشته.»

۱۷ عیسی پوه شو چې هغوی څه وايي، نو د هغوی څخه یې پوښتنه وکړه: «تاسو ولې په دې هکله بحث کوئ چې ډوډۍ درسره نشته؟ ایا تاسو تر اوسه خبر نه یئ او نه پوهېږئ؟ ایا ستاسو زړونه سخت شوي دي؟ ۱۸ تاسو سترگې لرئ خو لیدلې نه شئ او غوږونه لرئ خو اورېدلې نه شئ؟ ایا تاسو ته په یاد نه دي ۱۹ چې کله ما پنځه ډوډۍ په پنځه زره کسانو ووېشلې نو تاسو د هغې ډوډۍ د پاتې شویو ټوټو څخه خو ټوکرۍ ډکې کړې؟» هغوی وویل: «دولس ټوکرۍ.» ۲۰ نو عیسی پوښتنه وکړه: «چې کله مې اووه ډوډۍ په څلورو زرو کسانو ووېشلې، د هغو د پاتې شویو ټوټو څخه مو څو ټوکرۍ ډکې کړې؟» هغوی وویل: «اووه ټوکرۍ.» ۲۱ نو عیسی وویل: «تاسو لا تر اوسه هم نه پوهېږئ؟»

عیسی په بیت صیدا کې یو ږوند ته شفا ورکوي

۲۲ عیسی او شاگردان یې بیت صیدا ته ورسېدل. هلته ځینو خلکو عیسی ته یو ږوند سړی راوست او هغه ته یې زاري وکړه چې په هغه باندې خپل لاس کېږدي. ۲۳ عیسی هغه ږوند له لاسه ونيوه او د کلي څخه یې دباندې بوتله. بیا یې د هغه په سترگو باندې لارې پورې کړې او خپل لاسونه یې ورباندې کېښودل او پوښتنه یې ترې وکړه: «ایا څه شی وینې؟» ۲۴ د هغه سترگې بیا

شوې او ويې ويل: «هو، زه خلك وينم چې گرځي او راگرځي، خو هغوى راته د ونو په شان
بنكاري.» (٢٥) عيسى يوځل بيا د هغه په سترگو باندې خپل لاسونه كېښودل او هغه بيخي بينا شو،
د سترگو نظر يې بېرته جوړ شو او هرڅه يې ښه ليدلى شول. (٢٦) عيسى هغه خپل كور ته رخصت
كړ او ورته ويې ويل: «ته كولاى شې چې بېرته خپل كور ته لاړ شې، خو په كلي كې مه گرځه.»

د عيسى په هكله د پطروس اقرار

(متي ١٦: ١٣ - ٢٠ او لوقا ٩: ١٨ - ٢١)

(٢٧) بيا عيسى او شاگردان يې د قيصر يې فيليپوس شاوخوا كليو ته لاړل. هغه په لاره كې د خپلو
شاگردانو څخه پوښتنه وكړه: «خلك څه وايي چې زه څوك يم؟» (٢٨) هغوى ځواب وركړ: «ځينې
وايي چې ته تعميد وركوونكى يحيى يې، ځينې وايي چې الياس نبي يې او نور وايي چې د پيغمبرانو
څخه يو پيغمبر يې.» (٢٩) بيا عيسى پوښتنه وكړه: «تاسو څه وايئ چې زه څوك يم؟» پطروس
ځواب وركړ: «ته مسيح يې.» (٣٠) بيا عيسى هغوى ته په كلكه حكم وكړ چې د هغه په هكله دې
هېچا ته څه ونه وايي.

عيسى د خپلو كړاوونو او مرگ په هكله پېشگويي كوي

(متي ١٦: ٢١ - ٢٨ او لوقا ٩: ٢٢ - ٢٧)

(٣١) بيا عيسى خپلو شاگردانو ته تعليم وركول پيل كړ چې د انسان زوى به خامخا زيات كړاوونه
وزغمي او د يهوديانو د مشرانو، مشرانو كاهنانو او د شريعت د عالمانو له خوا به رد كړاى شي او وبه
وژل شي او په درېمه ورځ به بيا راژوندى شي. (٣٢) هغه په دې هكله بنكاره خبرې وكړې. نو
پطروس هغه گوښه كړ او د داسې خبرو نه يې منع كړ. (٣٣) خو عيسى مخ راواړاوه او خپلو
شاگردانو ته يې وكتل او پطروس يې ورتلو او ورته ويې ويل: «زما له مخې نه لېرې شه شيطانه! ته

د انسانانو په شان فکر کوي، نه د خدای په شان.»

٣٤) بیا عیسی خلک او خپل شاگردان راوغوښتل او هغوی ته یې وویل: «که څوک وغواړي چې زما د پیروانو څخه اوسي، نو باید د خپل ځان څخه تېر شي، خپل صلیب دې راواخلي او ما پسې دې راځي. ٣٥) ځکه څوک چې وغواړي خپل ځان وساتي نو هغه به له لاسه ورکړي، خو که څوک زما او زما د زېري په خاطر خپل ژوند له لاسه ورکړي نو هغه به وژغوري. ٣٦) د یو چا دپاره به څه گټه وي چې ټوله نړۍ لاسته راوړي خو خپل ځان له لاسه ورکړي؟ ٣٧) انسان د خپل ژوند په بدل کې څه شی ورکولای شي؟ ٣٨) که چېرې څوک په دې بې ایمانه او گناهکاره زمانه کې په ما او یا زما په کلام شرمیږي، نو د انسان زوی به هم کله چې د خپل پلار په جلال کې د سپېڅلو فرښتو سره راځي، په هغه وشرمیږي.»

٩ ١) عیسی زیاته کړه: «په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې دلته ځینې داسې خلک ولاړ دي چې تر هغې پورې به مړه نه شي ترڅو یې د خدای پاچاهي چې په قدرت سره به راشي لیدلې نه وي.»

د عیسی د خبرې بدلېدل

(متی ١٧: ١-١٣ او لوقا ٩: ٢٨-٣٦)

٢) شپږ ورځې وروسته عیسی پطروس، یعقوب او یوحنا د ځان سره واخیستل او یو لوړ غره ته یې بوتل چې هلته یوازې اوسي. هلته د هغوی په مخکې د عیسی خبره بلکل بدله شوه. ٣) او د هغه کالي سپین وځلېدل، داسې سپین چې د ځمکې په مخ هېچا داسې نه شو سپینولی. ٤) بیا هغوی الیاس نبي او موسی ولیدل چې د عیسی سره یې خبرې کولې. ٥) پطروس عیسی ته وویل: «استاذه! څومره بڼه ده چې مونږ دلته یو. راځئ چې درې خپمې جوړې کړو: یوه تاته، یوه موسی ته

او يوه الياس ته.» (٦) پطروس نه پوهېده چې څه وايي، ځکه چې هغوی ټول وپېرېدلي وو.

(٧) بيا يوه ورپېچ رابنکاره شوه او په هغوی باندې يې سيوری وکړ او د هغې ورپېڅې څخه يو اواز راغی چې ويل يې: «دا زما گران زوی دی، هغه ته غوږ ونيسئ.» (٨) هغوی سمدلاسه شاوخوا ته وکتل خو هېڅوک يې ونه ليدل، يوازې عيسی د هغوی سره ؤ.

(٩) کله چې هغوی د غره څخه رابنکته کېدل نو عيسی هغوی ته امر وکړ: «څه چې مو ليدلي دي د هغو په هکله تر هغه وخته پورې هېچا ته څه مه وایئ ترڅو پورې چې د انسان زوی بېرته د مړو څخه راژوندي شوی نه وي.» (١٠) هغوی دا خبره د خپل ځان سره وساتله او په خپلو کې يې سره بحث کاوه چې د مړو څخه د بيا راژوندي کېدلو معنی څه ده. (١١) نو هغوی د عيسی نه پوښتنه وکړه: «د شريعت عالمان ولې وايي چې لومړی بايد الياس نبي راشي؟» (١٢) عيسی ځواب ورکړ: «هو خامخا، الياس به لومړی راځي چې هرڅه سم کړي. خو بيا ولې د خدای په کلام کې ليکل شوي دي چې د انسان زوی به ډېر کړاوونه وزغمي او په سپک نظر به ورته وکتل شي؟» (١٣) خو زه تاسو ته وایم چې الياس راغلی دی او لکه څنگه چې د هغه په هکله ليکل شوي دي، خلکو چې هرڅه غوښتل د هغه سره يې وکړل.»

عيسی يو پېرانو نيولي هلک ته شفا ورکوي

(متي ١٧: ١٤-٢١ او لوقا ٩: ٣٧-٤٣)

(١٤) کله چې عيسی او د هغه درې شاگردان بېرته راغلل نو ويې ليدل چې گڼ شمېر خلک د هغوی شاوخوا ولاړ دي او د شريعت عالمان د هغوی سره بحث کوي. (١٥) څنگه چې خلکو عيسی وليد نو ډېر حيران شول او په منډه منډه يې ستړي مشي ته ورغلل. (١٦) عيسی د شاگردانو څخه پوښتنه وکړه: «د څه شي په هکله د هغوی سره بحث کوئ؟» (١٧) د گڼې گونې له منع نه يو سړي ځواب

ورکړ: «استاذ، ما خپل زوی تاته راوستلی دی. هغه پېریانو نیولی او خبرې نه شي کولای. (۱۸) کله چې په هغه باندې پېریان راشي نو په ځمکه یې راوړي او د خولې څخه یې ځگونه روان وي، خپل غاښونه چیچي او بدن یې شیخ شي. ستا د شاگردانو څخه مې وغوښتل چې پېریان ترې وباسي خو هغوی ونه شو کولای.»

(۱۹) عیسی په ځواب کې وویل: «ای د دې زمانې بې ایمانه نسله! ترڅو پورې به زه ستاسو سره یم؟ ترڅو پورې به تاسو ته حوصله کوم؟ هغه هلک ماته راوړی.» (۲۰) نو هغوی هغه هلک عیسی ته راوست. څنگه چې پېری عیسی ولید نو سمدلاسه په هلک باندې حمله راغله. هغه په ځمکه راولوېد، اخوا دې خوا رغړېده او د خولې څخه یې ځگونه راووتل. (۲۱) عیسی د هلک د پلار څخه پوښتنه وکړه: «څومره موده کیري چې هلک په دې حال دی؟» هغه ځواب ورکړ: «د کوچنیوالي راهیسې. (۲۲) خو څو ځلې یې هغه په اور او په اوبو کې غورځولی دی چې ویې وژني. خو که ته څه کولای شي نو په مونږ رحم وکړه او مرسته راسره وکړه.» (۲۳) عیسی وویل: «ته ولې وایې چې که ته څه کولای شي؟ هرڅوک چې ایمان ولري د هغه دپاره هرڅه ممکن دي.» (۲۴) سمدلاسه د هلک پلار چیغې کړې: «زه ایمان لرم، خو ایمان مې کمزوری دی. زما سره مرسته وکړه چې قوي شي.» (۲۵) کله چې عیسی ولیدل د خلکو ګڼه ګڼه زیاتیري نو هغه پېری ورتلو او ورته ویې ویل: «ای ګونګ او کون پېریه، زه تاته امر کوم چې د هغه څخه راووځه او بیا هېڅکله مه ورننوځه.» (۲۶) پېری چیغې کړې او هلک ته یې سخت ټکان ورکړل او بیا ترې ووت. هلک د مړي په شان ښکاره کېده او پېرو به ویل: «هغه مړ دی.» (۲۷) خو عیسی هغه له لاسه ونیوه او هغه یې راپورته کړ او هلک ودرېده.

(۲۸) عیسی کور ته لاړ او کله چې هلته نور څوک نه وو شاگردانو یې ترې پوښتنه وکړه: «مونږ ولې ونه شو کولای چې هغه پېری وباسو؟» (۲۹) عیسی ځواب ورکړ: «دا ډول پېریان یوازې په دعا کولو وتلی شي.»

عیسی یوځل بیا د خپل مرگ په هکله خبرې کوي

(متي ۱۷: ۲۲، ۲۳ او لوقا ۹: ۴۳ - ۴۵)

۳۰ عیسی او شاگردان یې له هغه ځای څخه لارل او د جلیل په لاره یې خپل سفر ته دوام ورکړ. عیسی دا نه غوښتل چې څوک ترې خبر شي چې هغه چپرته دی، ۳۱ ځکه چې هغه خپلو شاگردانو ته تعلیم ورکاوه او هغوی ته یې ویل: «د انسان زوی به خلکو ته په لاس ورکړل شي او هغوی به یې ووژني خو درې ورځې وروسته به بیا راژوندی شي.» ۳۲ خو هغوی پوه نه شول چې د دې خبرې معنی څه ده او وپرېدل چې پوښتنه ترې وکړي.

د ټولو نه لوی څوک دی؟

(متي ۱۸: ۱-۵ او لوقا ۹: ۴۶ - ۴۸)

۳۳ بیا هغوی کپرناحوم ته راغلل او کله چې عیسی کور ته ننوت نو د خپلو شاگردانو څخه یې پوښتنه وکړه: «په لاره کې مو د څه شي په هکله بحث کاوه؟» ۳۴ خو هغوی ځواب ور نه کړ، ځکه چې هغوی په لاره کې په دې باندې یو د بله سره بحث کاوه چې په ټولو کې لوی څوک دی. ۳۵ عیسی کښېناست او دولس شاگردان یې راوغوښتل او ورته ویې ویل: «که څوک غواړي چې اول شي نو هغه دې خپل ځان د ټولو نه وروسته کړي او د ټولو خدمتگار دې شي.» ۳۶ بیا هغه یو ماشوم راوست او د هغوی په منځ کې یې ودراره. هغه یې په غېږ کې ونيوه او هغوی ته یې وویل: ۳۷ «هرڅوک چې زما په نوم داسې یو ماشوم قبول کړي نو هغه زه قبول کړی يم او هرڅوک چې ما قبول کړي نو هغه یوازې زه نه بلکې هغه څوک یې قبول کړی دی چې زه یې رالېږلی يم.»

څوک چې زموږ مخالف نه دی نو هغه زموږ ملگری دی

(لوقا ۹: ۴۹ - ۵۰)

٣٨ يوحنا عيسى ته وويل: «استاذ، مونږ يو سړى وليد چې ستا په نوم يې پريان ويستل خو مونږ هغه د دې كار څخه منع كړ، ځكه چې هغه زمونږ د ډلې څخه نه ؤ.» ٣٩ خو عيسى ورته وويل: «هغه مه منع كوى، ځكه داسې څوك نشته چې زما په نوم معجزه وبنايي او بيا وكولاى شي چې ما پسې بد ووايي.» ٤٠ ځكه څوك چې زمونږ په خلاف نه دى هغه زمونږ سره دى. ٤١ په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې هر څوك چې تاسو ته په دې خاطر چې د مسيح پيروان یی یوه پياله اوبه دركړي نو هغه به بې اجره پاتې نه شي.

د گناه په خلاف خبرداری

(متي ١٨: ١٦-٩ او لوقا ١٧: ١١-٢)

٤٢ كه چېرې څوك د دې خلكو څخه چې د ماشوم په شان په ما باندې ايمان لري كوم يو بې لارې كړي، نو د هغه دپاره به دا ښه وي چې د ژرندې پل ورته په غاړه كې واچول شي او درياب ته وغورځول شي. ٤٣ كه چېرې ستا لاس ستا د گناه سبب وگرځي نو هغه پرې كړه، ځكه چې ستا دپاره به دا ښه وي چې د يو لاس سره تلپاتې ژوندون ته لاره پيدا كړې، نه دا چې د دوو لاسونو سره دوزخ ته لار شې يعنې هغه اور ته چې هېڅكله نه مړ كېږي، [٤٤ هغه ځاى ته چې چينجي يې نه مړه كېږي او اور يې نه مړ كېږي.] ٤٥ كه چېرې ستا پښه ستا د گناه سبب وگرځي نو هغه پرې كړه. ځكه چې دا ښه ده چې د يوې پښې سره تلپاتې ژوندون ته لاره پيدا كړې، نه دا چې دواړه پښې دې روغې وي او دوزخ ته واچول شې، [٤٦ هغه ځاى ته چې چينجي يې نه مړه كېږي او اور يې نه مړ كېږي.] ٤٧ او كه چېرې ستا سترگه ستا د گناه سبب شي نو هغه وباسه، ځكه چې ستا دپاره به دا ښه وي چې د يوې سترگې سره د خداى پاچاهۍ ته ننوځې، نه دا چې د دواړو سترگو سره دوزخ ته وغورځول شې، [٤٨ هغه ځاى ته چې چينجي يې نه مړه كېږي او اور يې نه مړ كېږي.]

٤٩ ځکه چې هرڅوک به په اور باندې پاکيږي. [په ټولو نذرانو باندې بايد مالگه واچول شي].
 ٥٠ مالگه ښه شی دی، خو که مالگه خپل خوند له لاسه ورکړي نو هغه به څنگه بېرته خپل خوند پيدا کړي؟ په خپلو ځانونو کې د مالگې خاصیت ولری او یو د بله سره په سوله کې ژوند تېروي.»

د طلاق په هکله د عیسیٰ تعلیم

(متی ١٩: ١-١٢ او لوقا ١٦: ١٨)

١٠ بیا عیسیٰ له هغه ځای نه روان شو او د یهودیې سیمې ته چې د اردن د سیند بلې غاړې پرته ده، لاړ. یوحنا بیا گڼ شمېر خلک ورته راغلل او د خپل عادت له مخې یې هغوی ته تعلیم ورکول پیل کړ.

٢ ځینې فریسیان راغلل او د دې دپاره چې هغه وازمایي نو پوښتنه یې ترې وکړه: «ایا دا روا ده چې یو سړی دې خپله ښځه طلاقه کړي؟» ٣ عیسیٰ په ځواب کې د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «موسیٰ په دې هکله تاسو ته څه حکم کړی دی؟» ٤ هغوی وویل: «موسیٰ اجازه ورکړې ده چې یو سړی کولای شي خپلې ښځې ته طلاقنامه ورکړي او هغه پرېږدي.» ٥ خو عیسیٰ هغوی ته وویل: «موسیٰ دا حکم د دې دپاره تاسو ته ولیکه چې ستاسو زړونه سخت وو. ٦ خو د نړۍ د پیدایښت نه داسې وو: (خدای انسانان نر او ښځه پیدا کړل. ٧ له همدې امله سړی خپل مور او پلار پرېږدي او د خپلې ښځې سره یوځای شي ٨ او دواړه یو بدن شي. نو هغوی به نور دوه تنه نه بلکې یو تن وي. ٩ نو څرنگه چې خدای هغوی سره یوځای کړي دي، انسان باید هغوی سره جدا نه کړي.»

١٠ کله چې هغوی بېرته کور ته ننوتل، نو شاگردانو د دې موضوع په هکله د عیسیٰ څخه پوښتنه وکړه. ١١ هغه ورته وویل: «هرڅوک چې خپله ښځه طلاقه کړي او د بلې ښځې سره واده وکړي

نو هغه د خپلې لومړنۍ ښځې په وړاندې زنا کوي. (۱۲) په همدې ډول که یوه ښځه خپل مېړه ته طلاق ورکړي او د بل سړي سره واده وکړي نو هغه هم زنا کوي.»

عیسی ماشومانو ته برکت ورکوي
(متي ۱۹: ۱۳-۱۵ او لوقا ۱۸: ۱۵-۱۷)

(۱۳) خلکو عیسی ته خپل ماشومان راوستل چې خپل لاس په هغوی باندې کېږدي، خو شاگردانو هغوی ورتل. (۱۴) خو کله چې عیسی ولیدل چې هغوی څه کوي نو خفه شو او خپلو شاگردانو ته یې وویل: «ماشومان پرېږدئ چې ماته راشي، هغوی مه منع کوئ، ځکه چې د خدای پاچاهي د همداسې خلکو ده. (۱۵) په یقین سره زه تاسو ته دا وایم هرڅوک چې د خدای پاچاهي د یو ماشوم په څېر ونه مني نو هغه به هېڅکله هم وردننه نه شي.» (۱۶) بیا عیسی ماشومان په غېږ کې ونيول او خپل لاس یې د هغوی په سرونو باندې کېښود او هغوی ته یې برکت ورکړ.

شتمن خلک او د خدای پاچاهي
(متي ۱۹: ۱۶-۳۰ او لوقا ۱۸: ۱۸-۳۰)

(۱۷) کله چې عیسی په خپله لاره روان ؤ نو یو سړي رامنډه کړه او د هغه په مخکې په گوندو شو او پوښتنه یې ترې وکړه: «ای نېک استاذه! زه باید څه وکړم ترڅو تلپاتې ژوندون وگټم؟» (۱۸) عیسی هغه ته وویل: «ولې ماته نېک وایې؟ بې له خدایه بل هېڅوک نېک نه دی. (۱۹) ته په حکمونو باندې پوهېږې: زنا مه کوه، قتل مه کوه، غلامه کوه، په دروغو شاهدي مه ورکوه، ټکي مه کوه او د خپل مور او پلار عزت کوه.» (۲۰) هغه سړي ځواب ورکړ: «استاذه، ما د ځوانۍ له وخته په دې ټولو حکمونو باندې عمل کړی دی.» (۲۱) عیسی هغه ته وکتل او په هغه باندې یې مینه راغله او ورته وېې ویل: «په تا کې د یو شي کمی شته، لاړ شه او هرڅه چې لرې هغه خرڅ کړه او

پيسې يې غريبانو ته ورکړه نو ته به په اسمان کې خزاني ولرې او بيا راشه او زما پيروي وکړه.»
(۲۲) په دې خبره د هغه خپره بدله شوه او غمجن لاړ، ځکه چې هغه ډېر شتمن سړی ؤ.

(۲۳) عيسی شاوخوا ته وکتل او خپلو شاگردانو ته يې وويل: «شتمنو خلکو ته د خدای په پاچاهۍ کې ننوتل خومره گران کار دی.» (۲۴) شاگردان د هغه په خبرو حيران شول، خو عيسی يوځل بيا هغوی ته وويل: «ای بچيانو، د خدای پاچاهۍ ته ننوتل خومره گران کار دی.» (۲۵) د ستنې د سوري څخه د اوبن تېرېدل اسان دي له دې نه چې يو شتمن سړی دې د خدای پاچاهۍ ته ورننوځي.» (۲۶) شاگردان ډېر زيات حيران شول او يو بل ته يې وويل: «نو بيا څوک کولای شي چې خلاصون ومومي؟» (۲۷) عيسی هغوی ته وکتل او وپې ويل: «د انسان دپاره دا ناشونې ده خو د خدای دپاره نه، ځکه چې د خدای دپاره هرڅه ممکن دي.» (۲۸) بيا پطروس هغه ته وويل: «وگوره، مونږ هرڅه پريښي دي او تا پسې روان شوي يو.» (۲۹) عيسی وويل: «په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې داسې څوک نشته چې زما او زما د زېري د رسولو په خاطر يې خپل کور يا خپل وروڼه يا خويندې يا مور او پلار يا خپل اولادونه يا خپلې ځمکې پريښي وي، (۳۰) په دې نړۍ کې به اوس هغوی سل چنده لاسته راوړي. هغوی به سل چنده نور کورونه، وروڼه، خويندې، ميندې، اولادونه او ځمکې لاسته راوړي او د دې تر څنګ به وځورېږي او په اخرت کې به تلپاتې ژوندون ومومي.» (۳۱) خو ډېر چې اوس اول دي هغوی به اخر شي او ډېر چې اوس اخر دي هغوی به اول شي.»

عيسی د درېم ځل دپاره د خپل مرګ په هکله پېشگويي کوي
(متي ۲۰: ۱۷-۱۹ او لوقا ۱۸: ۳۱-۳۴)

(۳۲) عيسی د خپلو دولسو شاگردانو سره د اورشليم په لاره روان ؤ او عيسی د شاگردانو څخه مخکې روان ؤ. شاگردان حيران پاتې وو او کوم خلک چې په هغوی پسې روان وو وېرېدل. عيسی

يوځل بيا خپل دولس شاگردان گونښه کړل او ورته ويې ويل چې په هغه باندې به کومه پېښه کېږي. (٣٣) او هغوی ته يې وويل: «گورئ، مونږ اوس اورشليم ته ځو او د انسان زوی به مشرانو کاهنانو او د شريعت عالمانو ته په لاس ورکړل شي. هغوی به ورباندې د مرگ حکم وکړي او غيريهوديانو ته به يې وسپاري. (٣٤) هغوی به په هغه باندې ملنډې ووهي، لاړې به ورتو کړي، په دورو به يې ووهي او وبه يې وژني، خو درې ورځې وروسته به بيا راژوندي شي.»

د يعقوب او يوحنا غونښتنه

(متي ٢٠: ٢٠-٢٨)

(٣٥) بيا د زبدي زامن يعقوب او يوحنا عیسی ته راغلل او ورته ويې ويل: «استاذه، مونږ چې ستا څخه کوم څه غواړو هغه زمونږ دپاره وکړه.» (٣٦) عیسی د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «زما څخه څه غواړئ چې درته ويې کړم؟» (٣٧) هغوی ورته وويل: «کله چې ته د خپل جلال څخه ډکې پاچاهۍ په تخت باندې کښېښې نو مونږ ته اجازه راکړه چې يو ستا ښي لاس ته او بل دې کين لاس ته کښېښو.» (٣٨) عیسی هغوی ته وويل: «تاسو نه پوهېږئ چې څه غواړئ. کومه پياله چې زه يې څښم، تاسو هغه څښلی شئ او يا د تعمید کوم غسل چې ماته راکول کېږي تاسو يې اخیستلی شئ؟» (٣٩) هغوی ځواب ورکړ: «هو، مونږ يې کولای شو.» عیسی هغوی ته وويل: «کومه پياله چې زه څښم، تاسو به يې وڅښئ او د تعمید کوم غسل چې زه يې اخلم، تاسو به يې هم اخلئ. (٤٠) خو دا زما په اختيار کې نه ده چې څوک به زما ښي يا چپ لاس ته کښېښي. دا ځایونه د هغو خلکو دپاره دي چې له مخکې نه ورته تيار شوي دي.»

(٤١) کله چې نور لس شاگردان له دې نه خبر شول نو د يعقوب او يوحنا څخه خفه شول. (٤٢) نو عیسی هغوی راوغوښتل او ورته ويې ويل: «تاسو پوهېږئ چې کوم خلک چې د غيريهوديانو حاکمان گڼل کېږي، هغوی په خپلو خلکو باندې باداري کوي او مشران يې ورته خپل زور ښايي.

٤٣ خو په تاسو کې دې داسې نه وي، که په تاسو کې څوک غواړي چې تر ټولو لوی وگڼل شي نو هغه دې ستاسو ټولو خدمتگار شي ٤٤ او په تاسو کې چې څوک غواړي مشر شي نو هغه باید ستاسو ټولو خدمتگار شي. ٤٥ ځکه چې د انسان زوی د دې دپاره نه دی راغلی چې خدمت یې وشي بلکې د نورو خدمت وکړي او خپل ژوند د ډېرو خلکو دپاره قربان کړي.»

عیسی بارتیماوس بینا کوي

(متی ٢٠: ٢٩-٣٤ او لوقا ١٨: ٣٥-٤٣)

٤٦ بیا هغوی اریحا ته راغلل او کله چې عیسی د خپلو شاگردانو او گڼ شمېر خلکو سره د بناړ څخه وتلو نو یو ړوند سوالگر چې بارتیماوس نومېده او د تیماوس زوی ؤ د سرک په غاړه ناست ؤ. ٤٧ کله چې هغه خبر شو چې دا ناصري عیسی دی نو په چیغو وهلو یې پیل وکړ: «ای عیسی، د داود زویه! په ما باندې رحم وکړه.» ٤٨ ډېرو خلکو هغه ورتلو او ورته ویې ویل چې غلی شه، خو هغه نورې هم چیغې وهلې: «ای د داود زویه، په ما باندې رحم وکړه.» ٤٩ عیسی ودرېده او ویې ویل: «هغه ته غږ وکړئ چې راشي.» هغوی هغه ړوند سړي ته غږ وکړ او ورته ویې ویل: «خوشحاله اوسه، پاڅېره، هغه دې غواړي.» ٥٠ نو هغه خپله چپنه یوې خواته وغورځوله، د خپل ځای څخه راپورته شو او عیسی ته راغی. ٥١ عیسی هغه ته وویل: «زما څخه څه غواړې چې درته ویې کړم؟» هغه ړوند سړي ځواب ورکړ: «زما استازده، زه غواړم چې بېرته بینا شم.» ٥٢ عیسی هغه ته وویل: «څه، ته خپل ایمان روغ کړې.» نو سمډلاسه هغه بینا شو او په عیسی پسې روان شو.

عیسی په بریالیتوب سره اورشلیم ته ننوځي

۱۱ ۱) کله چې عیسی او د هغه شاگردان اورشلیم ته نژدې شول او بیت فاجي او بیت عنیا ته چې د زیتون په غره کې وو ورسېدل، نو عیسی خپل دوه شاگردان ولېږل ۲) او هغوی ته یې وویل: «مخامخ کلي ته ورشئ. څنگه چې هلته ورننوتلئ نو هلته به یو کوتی ووينئ چې تړل شوی به وي او تر اوسه پورې څوک ورباندې سپور شوی نه دی. هغه را ایله کړئ او دلته یې راولئ. ۳) که څوک درڅخه پوښتنه وکړي: دا څه کوی؟ نو ورته ووايئ چې هغه زمونږ د استاذ په کار دی او سمدلاسه به یې بېرته دلته راولېږي.»

۴) هغوی لاړل او دباندي په کوڅه کې یې یو کوتی ولید چې د دروازي په مخکې تړل شوی ؤ. کله چې هغوی هغه کوتی راخلاصولو، ۵) نو ځینې خلک چې په هغه ځای کې ولاړ وو، د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «دا کوتی ولې ایله کوی؟» ۶) نو لکه څنگه چې عیسی ورته ویلي وو، دوی ورته هماغسې ځواب ورکړ او بیا یې هغوی پرېښودل چې لاړ شي. ۷) هغوی هغه کوتی عیسی ته راوست او خپلې چینې یې ورباندې واچولې او عیسی ورباندې سپور شو. ۸) ډېرو خلکو ورته په لاره کې خپل کالي وغوړول او نورو د ونو څانګې راپرې کړلې او په لاره کې یې ورته واچولې. ۹) او کوم خلک چې د هغه څخه مخکې روان وو او هغه چې شاته ورپسې روان وو، چیغې وهلې: «ژوندی دي وي! مبارک دي وي هغه څوک چې د څښتن په نوم راځي. ۱۰) مبارکه دي وي زمونږ د نیکه داود راتلونکې پاچاهي. ثنا دي وي څښتن تعالی ته.»

۱۱) عیسی اورشلیم ته ورسېده او د خدای کور ته ننوت او هلته شاوخوا ټولو شيانو ته یې وکتل. خو څرنگه چې ناوخته وه نو د هغو دولسو شاگردانو سره بیت عنیا ته لاړ.

عیسی د انځر په ونې لعنت وایي

(متي ۲۱: ۱۸-۱۹)

۱۲ په بله ورځ کله چې عیسی او شاگردان یې د بیت عنیا څخه راروان وو نو عیسی وری شو.
۱۳ هغه له لېرې نه د انځر یوه ونه ولیدله چې په پانې کې پټه وه، هغه ورغی چې څه انځر په کې پیدا کړي. خو کله چې هلته ورسېده نو بې له پانې یې په کې بل هېڅ شی ونه موندل، ځکه چې دا د انځرانو د پخېدلو موسم نه ؤ. ۱۴ نو هغې ونې ته یې وویل: «نور به هېڅوک هم هېڅکله ستا مېوه ونه خوري.» او د هغه شاگردانو واورېدل چې هغه څه وویل.

عیسی د خدای د کور نه سوداگران شړي

(متي ۲۱: ۱۲-۱۷ او لوقا ۱۹: ۴۵-۴۸ او یوحنا ۲: ۱۳-۲۲)

۱۵ کله چې هغوی اورشلیم ته ورسېدل، نو عیسی د خدای کور ته ننوت او له هغه ځای څخه یې د خرڅوونکو او اخیستونکو په شړلو پیل وکړ. د صرافانو میزونه او د کوټرو خرڅوونکو چوکۍ گانې یې په بل مخ واړولې، ۱۶ او چاته یې اجازه نه ورکوله چې د خدای د کور د حوډلی په لاره کوم شی یوسي. ۱۷ بیا هغه خلکو ته تعلیم ورکاوه او ویل یې: «ایا د خدای په کلام کې دا نه دي لیکل شوي: 'زما کور به د ټولو قومونو دپاره د عبادت ځای بلل کيږي،' خو تاسو ترې د غلو د پټېدلو ځای جوړ کړی دی.»

۱۸ مشرانو کاهنانو او د شریعت عالمانو چې دا واورېدل نو په دې لټه کې شول چې د عیسی د وژلو دپاره کومه لاره پیدا کړي. خو هغوی وېرېدل، ځکه چې ټول خلک د هغه تعلیم ته حیران وو.

۱۹ کله چې ماښام شو نو عیسی او شاگردان یې د ښار څخه ووتل.

د انځر د ونې څخه عبرت اخیستل

(متي ۲۱: ۲۰-۲۲)

٢٠) بله ورځ سهار وختي کله چې هغوی په لاره تېرېدل نو ويې لیدل چې هغه د انځر ونه له بېخه وچه شوې وه. ٢١) پطروس هغه خبره رایاده کړه چې عیسی د انځر ونې ته کړې وه او ويې ویل: «استاذه! گوره، د انځر په هغې ونې چې تا لعنت ویلی ؤ هغه وچه شوې ده.»

٢٢) عیسی ورته په ځواب کې وویل: «په خدای باندې ایمان ولری. ٢٣) په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې که څوک ایمان ولري او په زړه کې شک ونه کړي نو که دې غره ته ووايي چې د خپل ځای څخه پورته شه او په دریاب کې وغورځېږه نو همداسې به وشي. ٢٤) نو له دې امله زه تاسو ته وایم هرڅه چې تاسو یې په دعا کې وغواړئ نو یقین ولری چې لاسته به یې راوړئ او هغه به ستاسو شي. ٢٥) او هرکله چې تاسو د دعا دپاره ودرېږئ نو که ستاسو په زړونو کې د چا په خلاف کوم څه شی وي هغه وبخښئ ترڅو ستاسو اسماني پلار هم ستاسو گناهونه وبخښي. ٢٦) [خو که چېرې تاسو نور خلک ونه بخښئ، نو ستاسو اسماني پلار به هم ستاسو گناهونه ونه بخښي.]»

د عیسی د اختیار په هکله پوښتنه

(متي ۲۱: ۲۳-۲۷ او لوقا ۲۰: ۱-۸)

٢٧) هغوی یوځل بیا اورشلیم ته راغلل. کله چې عیسی د خدای په کور کې گرځېده، نو مشران کاهنان، د شریعت عالمان او د قوم مشران ورته راغلل ٢٨) او د هغه څخه یې پوښتنه وکړه: «ته څه حق لري چې دا کارونه کوي؟ چا تاته دا اختیار درکړی دی چې دا کارونه وکړي؟» ٢٩) عیسی ځواب ورکړ: «زه هم ستاسو څخه یوه پوښتنه کوم او که تاسو ځواب راکړ نو زه به هم درته

ووایم چې زه په کوم اختیار سره دا کارونه کوم. (۳۰) د یحیی د تعمید غسل ورکول د خدای له خوا ویا د انسان له خوا؟ ځواب راکړئ.»

(۳۱) هغوی په خپل منع کې سره بحث وکړ او ویل یې: «که چېرې ووایو چې د خدای له خوا و نو هغه به ووایي چې بیا تاسو ولې په هغه باندې ایمان رانه وړ؟» (۳۲) خو که ووایو چې د انسان له خوا و، نو بیا به څه وشي؟» (هغوی د خلکو څخه وپرېدل، ځکه چې ټولو خلکو یحیی پیغمبر گڼلو.) (۳۳) نو هغوی عیسی ته په ځواب کې وویل: «مونږ نه پوهېږو.» عیسی ورته وویل: «نو زه هم تاسو ته نه وایم چې په کوم اختیار دا کارونه کوم.»

د انگورو د باغ د اجارې مثال

(متی ۲۱: ۳۳-۴۶ او لوقا ۲۰: ۹-۱۹)

۱۲ (۱) بیا عیسی هغوی ته په مثالونو کې خبرې پیل کړې: «یو سړي د انگورو باغ جوړ کړ او دېوال یې ورڅخه تاو کړ، د انگورو د شربت د ویستلو دپاره یې په کې یو ځای جوړ کړ او د څارنې دپاره یې په کې یو برج هم جوړ کړ. بیا یې هغه باغوانانو ته په اجاره ورکړ او خپله په سفر روان شو. (۲) کله چې د انگورو د راټولولو وخت راوړسېد نو هغه خپل یو نوکر باغوانانو ته ورولېږه چې خپله برخه انگور ترې واخلي. (۳) خو باغوانانو هغه نوکر ونيوه، هغه یې وواهه او تش لاس یې بېرته ولېږه. (۴) بیا هغه یو بل نوکر ورولېږه. هغه یې هم په سر سر وواهه او بې عزته یې کړ. (۵) بیا هغه بل نوکر ورولېږه او هغه یې مړ کړ. هغه نور ډېر نوکران هم ورولېږل، خو ځینې یې ووهل او ځینې یې مړه کړل. (۶) یوازې کس چې ورته پاتې و چې ور وېي لېږي هغه یې خپل گران زوی و. په پای کې یې هغه ورولېږه او د ځان سره یې وویل: «هغوی به زما د زوی لحاظ وکړي.» (۷) خو باغوانانو یو بل ته وویل: «دا یې وارث دی، راځئ چې مړ یې کړو او میراث به یې زمونږ شي.» (۸) نو هغوی هغه ونيوه او مړ یې کړ او د هغه مړی یې د انگورو د باغ څخه

٩ عيسی پوښتنه وکړه: «د باغ خاوند به اوس څه کوي؟ هغه به راشي او باغوانان به ووژني او باغ به نورو ته ورکړي. ١٠ ايا تاسو د خدای په کلام کې دا نه دي لوستلي:

کومه تيره چې معمارانو رد کړه،

هغه اوس د تهډاب اصلي تيره شوه.

١١ دا کار د څښتن له خوا وشو

او زمونږ په نظر کې حيرانوونکي ښکاري.»

١٢ د يهوديانو مشرانو هڅه کوله چې عيسی ونيسي، ځکه چې هغوی پوه شول چې هغه دا مثال د هغوی په هکله وويلو. خو هغوی د خلکو څخه وپرېدل، نو هغه يې پرېښود او لاړل.

د ماليې ورکولو په هکله پوښتنه

(متي ٢٢: ١٥-٢٢ او لوقا ٢٠: ٢٠-٢٦)

١٣ بيا هغوی ځينې فريسيان او د هيروديس پلويان ولېږل چې عيسی په خپلو خبرو کې راويسي.

١٤ هغوی راغلل او عيسی ته يې وويل: «استاذه! مونږ پوهېږو چې ته يو رښتيني سړی يې او د هېچا طرفداري نه کوي که هغه هرڅوک وي بلکې په رښتيني توگه د خدای د لارې تعليم ورکوي.

ايا د روم امپراتور ته ماليه ورکول روا دي که نه؟ مونږ بايد ورته ماليه ورکړو که نه؟» ١٥ خو

عيسی د هغوی په منافقت پوه شو او ورته وېي ويل: «تاسو ولې هڅه کوئ چې ما وازمائي؟ ماته د

سپينو زرو يوه سکه راوړئ چې وېي گورم.» ١٦ هغوی يوه سکه راوړله او هغه ترې پوښتنه وکړه:

«په دې باندې د چا تصویر او د چا نوم دی؟» هغوی ځواب ورکړ: «د امپراتور.» (۱۷) بیا عیسی هغوی ته وویل: «څه چې د امپراتور دي هغه امپراتور ته ورکړئ او څه چې د خدای دي هغه خدای ته ورکړئ.» هغوی د هغه په خبرو حیران شول.

د قیامت د ورځې په هکله پوښتنه
(متي ۲۲: ۲۳-۳۳ او لوقا ۲۰: ۲۷-۴۰)

(۱۸) بیا صدوقیان چې د مرگ څخه وروسته د بیا راژوندي کېدلو څخه منکر وو، عیسی ته راغلل او د هغه څخه یې یوه پوښتنه وکړه: (۱۹) «استاذه! موسی په شریعت کې مونږ ته لیکلي دي چې که چېرې د یو سړي ورور مړ شي او بې اولاده ښځه ترې پاتې شي نو د هغه سړي ورور باید د هغې کونډې سره واده وکړي ترڅو اولادونه یې پیدا شي او هغوی د هغه د مړه ورور اولادونه وگڼل شي. (۲۰) په یو وخت کې اووه وروڼه وو، لومړني یې واده وکړ او بې اولاده مړ شو. (۲۱) بیا دوهم ورور د هغې ښځې سره واده وکړ، خو هغه هم بې اولاده مړ شو او د درېم ورور سره هم همدا سې وشول. (۲۲) اخر اووه واړه مړه شول او د هېڅ یو اولاد ونه شو. له ټولو نه وروسته هغه ښځه هم مړه شو. (۲۳) نو د قیامت په ورځ چې خلک راژوندي کېږي هغه به د کوم یو ښځه وي؟ ځکه چې اووه واړو ورسره واده کړی ؤ.»

(۲۴) عیسی هغوی ته وویل: «ستاسو غلطی په دې کې ده چې نه د خدای په کلام پوهېږئ او نه د خدای د قدرت څخه خبر یئ.» (۲۵) کله چې مړي راژوندي شي نو نه خو سړي وادونه کوي او نه هم ښځې ورکول کېږي چې واده شي، بلکې هغوی به د اسمان د فرښتو په شان وي. (۲۶) ایا تاسو د مړو د بیا راژوندي کېدلو په هکله د موسی په تورات کې د سوځېدونکي بوتې په کیسه کې نه دي لوستلي چې خدای څنگه موسی ته وویل: «زه د ابراهیم خدای، د اسحاق خدای او د یعقوب خدای یم.» (۲۷) خدای د مړو خدای نه بلکې د ژونديو خدای دی. تاسو ډېر بې لارې شوي یئ.»

لوی حکم

(متي ۲۲: ۱-۳۴ - ۴۰ او لوقا ۱۰: ۱-۲۵ - ۲۸)

۲۸ د شريعت يو عالم راغی او د هغوی بحث يې واورېد او ويې ليدل چې عیسی صدوقیانو ته بڼه ځواب ورکړ، نو د عیسی څخه يې پوښتنه وکړه: «د ټولو حکمونو څخه ډېر مهم حکم کوم یو دی؟»

۲۹ عیسی ځواب ورکړ: «تر ټولو مهم حکم دا دی: «ای د اسراییلو خلکو، واورئ! یوازېنی خدای چې وجود لري هغه زمونږ څښتن خدای دی.» ۳۰ د خپل څښتن خدای سره د زړه له کومې، په خپل ټول روح، خپل ټول عقل او خپل ټول قوت سره مینه کوی. ۳۱ دوهم حکم دا دی: «د خپل ګاونډي سره د خپل ځان په شان مینه کوه.» د دې حکمونو څخه بل لوی حکم نشته.»

۳۲ د شريعت هغه عالم عیسی ته وویل: «استاذه، تا بڼه وویل، تا رښتیا وویل چې خدای یو دی او له هغه پرته بل خدای نشته. ۳۳ د خدای سره د زړه له کومې، ټولې پوهې او په ټول قوت سره مینه کول او د خپل ځان په شان د خپل ګاونډي سره مینه کول د ټولو سوځېدونکو نذرانو او قربانیو څخه ډېر مهم دي.» ۳۴ کله چې عیسی ولیدل چې هغه په هونښیاری سره ځواب ورکړ نو هغه ته يې وویل: «ته د خدای له پاچاهۍ څخه لېرې نه یې.» له هغې وروسته بیا هېچا دا جرات ونه کړ چې له عیسی څخه نورې پوښتنې وکړي.

مسیح د داود نه لوی دی

(متي ۲۲: ۱-۴۱ - ۴۶ او لوقا ۲۰: ۱-۴۱ - ۴۴)

۳۵ کله چې عیسی د خدای په کور کې تعلیم ورکاوه نو ويې ویل: «د شريعت عالمان څنګه کولای شي ووايي چې مسیح د داود زوی دی؟ ۳۶ داود په خپله د روح القدس په وسیله ویلي دي: «څښتن زما بادار ته وویل: "زما بڼي لاس ته کښېنه ترڅو ستا دښمنان کړم ستا تر پښو

لاندي. « (۳۷) داود په خپله مسيح ته څښتن وايي، نو بيا څنگه کېدای شي چې مسيح د داود زوی وي؟ »

گڼ شمېر خلکو په شوق سره د هغه خبرې اورېدلې.

د شريعت د عالمانو په خلاف خبرداری

(متي ۲۳: ۱-۳۶ او لوقا ۲۰: ۱۴۵-۴۷)

(۳۸) عیسی د تعلیم ورکولو په وخت کې وویل: «د شريعت د عالمانو څخه ځان ساتئ. هغوی دا خوښوي چې په اوږدو چپنو کې وگرځي او په بازارونو کې ورته خلک سلام واچوي (۳۹) او په کنیسو کې په مخکې ځایونو او په مېلمستیاوو کې په ښو ځایونو کې کښېښي. (۴۰) هغوی د کونډو مالونه خوري او د ځان ښودنې دپاره اوږدې اوږدې دعاگانې کوي. د داسې خلکو سزا به د نورو نه سخته وي.»

د یوې کونډې ښځې نذرانه

(لوقا ۲۱: ۱-۴)

(۴۱) عیسی د خدای د کور خزانې ته مخامخ ناست ؤ او کتل یې چې خلکو څنگه په هغې کې پیسې اچولې. ډېرو شتمنو خلکو زیاتې پیسې واچولې. (۴۲) بیا یوه غریبه کونډه ښځه راغله او دوه سکې چې شاوخوا دوه روپۍ کېدلې په کې واچولې. (۴۳) عیسی خپل شاگردان راوغوښتل او ورته وېي ویل: «په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې دې غریبې کونډې د خدای د کور په خزانه کې د نورو ټولو نه زیاتې پیسې واچولې. (۴۴) ځکه چې هغوی ټولو هغه پیسې واچولې چې د هغوی د اړتیاوو څخه زیاتې وې، خو سره له دې چې هغه غریبه وه نو څه چې یې لرل او هرڅه چې هغې ورباندې خپل ژوند تېراوه، هغه یې ورکړل.»

د خدای د کور د وړاندېلو پېشگويي

(متي ۲۴: ۱-۲ او لوقا ۲۱: ۵-۶)

۱۳ (۱) کله چې عیسی د خدای د کور څخه وتلو، نو یو شاگرد یې ورته وویل: «گوره استاده،
خومره ښکلې تیرې او ښکلې ودانۍ دي.» (۲) عیسی هغه ته وویل: «ته دا لویې لویې ودانۍ
وینې؟ دلته به یوه تیره هم د بلې تیرې د پاسه پاتې نه شي او ټولې به راوړیږي.»

په ایمان کې تر اخره ټینګ پاتې شی

(۳) عیسی د زیتون په غره کې د خدای کور ته مخامخ ناست و نو کله چې پطروس، یعقوب،
یوحنا او اندریاس د هغه سره یوازې پاتې شول نو د هغه څخه یې پوښتنه وکړه: (۴) «مونږ ته
ووايه چې دا هرڅه به کله پېښ شي او د دې ټولو کارونو د پوره کېدلو نښه به څه وي؟»

(۵) عیسی هغوی ته وویل: «پام کوئ چې څوک مو بې لارې نه کړي. (۶) ډېر به زما په نوم
راشي او وايي به: 'زه مسیح يم' او ډېر خلک به یې لارې کړي. (۷) کله چې تاسو د جنگونو په
هکله خبرېږئ او د جنگونو اوازې واورئ، نو مه وارخطا کېږئ. دا شیان به خامخا پېښیږي. خو دا د
دې معنی نه لري چې اخرنی وخت رارسېدلی دی. (۸) یو قوم به د بل قوم سره او یوه پاچاهي به
د بلې پاچاهۍ سره جنگیږي. د نړۍ په ډېرو ځایونو کې به زلزلې وشي او قحطي به راشي او دا
شیان به لکه د لنگون د دردونو د شروع کېدلو په شان وي.

(۹) خو تاسو په خپلو ځانونو باندې پام کوئ. تاسو به د محکمې دپاره شوراگانو ته ورسپارل
کېږئ، په کنیسو کې به وهل کېږئ او زما په خاطر به د والیانو او پاچاهانو په مخکې درول کېږئ
ترڅو د هغوی په مخکې شاهدي ورکړئ. (۱۰) خو مخکې له دې چې اخري وخت راورسیږي نو

اول بايد ټولو قومونو ته زېرى ورسول شي. (۱۱) نو كله چې تاسو ونيول شئ او محكمې ته يووړل شئ نو مخكې له مخكې مه پرېشانه كېږئ چې څه به وايئ، بلكې څه چې په هغه ساعت كې د روح القدس په وسيله تاسو ته ويل كېږي ووايئ، ځكه چې هغه به ستاسو خبرې نه، بلكې د روح القدس خبرې وي. (۱۲) ورور به د ورور سره خيانت وكړي چې ووژل شي او پلار به د خپلو اولادونو سره. اولادونه به د خپلو ميندو او پلرونو په خلاف راپورته شي او د هغوى د مړينې سبب به شي. (۱۳) ټول خلك به زما د نوم له امله ستاسو څخه كركه كوي. خو څوك چې تر اخره پورې ټينگ پاتې شي، هغه به خلاصون ومومي.

لوى مصيبت

(متي ۲۴: ۱۵-۲۸ او لوقا ۲۱: ۲۰-۲۴)

(۱۴) كله چې تاسو هغه نجس شى چې د بربادۍ سبب گرځي، په هغه ځاى كې ولاړ ووينئ چې بايد هلته نه وي، (لوستونكى دې پوه شي چې د دې معنى څه ده) نو څوك چې په يهوديې كې وي هغه دې غرونو ته وتبستي. (۱۵) كه څوك د بام په سر وي نو هغه دې د كوم شي د وړلو دپاره لاندې رابنكته نه شي او خپل كور ته دې نه ننوځي. (۱۶) او كه څوك په پتي كې وي نو هغه دې د خپلې چينې پسې بېرته كور ته نه ورځي. (۱۷) افسوس د هغو بنځو په حال چې په هغو ورځو كې اميدواري وي يا په هغو بنځو چې خپلو ماشومانو ته شيدې وركوي. (۱۸) دعا كوي چې دا شيان په ژمي كې پېښ نه شي. (۱۹) ځكه چې په هغو ورځو كې به داسې مصيبت رامنځته شي چې د كوم وخت نه چې خداى نړۍ پيدا كړې ده تر اوسه پورې نه دى راغلى او نه به بيا راشي. (۲۰) كه چېرې خداى دغه راتلونكې ورځې لندې كړې نه واى نو هېڅوك به ژوندى پاتې نه واى. خو هغه د خپلو غوره شويو خلكو په خاطر هغه ورځې لندې كړې دي. (۲۱) كه په هغه وخت كې څوك تاسو ته ووايي: «وگورئ، مسيح دلته دى يا هلته دى.» نو باور ورباندې مه كوي. (۲۲) ځكه چې داسې كسان به پيدا شي چې په دروغو به دعوه كوي چې مسيح او پيغمبران دي او معجزې به وښايي او

حیرانوونکي کارونه به کوي، او که امکان ولري نو د خدای غوره شوي خلک به هم بې لارې کړي.
(۲۳) نو پام کوی، تاسو مې له مخکې نه د دې ټولو شیانو نه خبر کړئ.

د انسان د زوی راتگ

(متي ۲۴: ۲۹-۳۱ او لوقا ۲۱: ۲۵-۲۸)

(۲۴) خو په هغو ورځو کې به د هغه مصیبت نه وروسته لمر تیاره شي او سپوږمۍ به نوره رڼا نه ورکوي، (۲۵) ستوري به د اسمان څخه راولوړېږي او اسماني موجودات به ولړزېږي. (۲۶) بیا به هغوی وویني چې د انسان زوی به د لوی قدرت او جلال سره په ورپځو کې راروان وي. (۲۷) هغه به فرښتې ولېږي او د ټولې نړۍ د یو سر نه تر بل سر پورې به خپل غوره شوي خلک سره راټول کړي.

د انځر د ونې نه عبرت اخیستل

(متي ۲۴: ۳۲-۳۵ او لوقا ۲۱: ۲۹-۳۳)

(۲۸) د انځر د ونې څخه عبرت واخلي. کله چې د هغې څانگې غوټې ونیسي او پانې وکړي نو تاسو پوهېږئ چې اوږی رانژدې دی. (۲۹) په همدې ډول کله چې تاسو دا شیان ووینئ نو پوه شئ چې هغه وخت نژدې دی بلکې رارسېدلی دی. (۳۰) په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې دا نسل به تر هغې پورې له منځه لاړ نه شي ترڅو دا ټولې پېښې رامنځته شوې نه وي. (۳۱) ځمکه او اسمان به له منځه لاړ شي خو زما خبرې به هېڅکله له منځه لاړې نه شي.

نامعلومه ورځ او وخت

(متي ۲۴: ۳۶-۴۴)

(۳۲) خو د هغې ورځې او هغه ساعت نه هېڅوک خبر نه دي، نه د اسمان فرښتې او نه زوی، يوازې پلار پرې خبر دی. (۳۳) پام کوئ او بېداره اوسئ، ځکه چې تاسو نه پوهېږئ چې هغه وخت به کله راځي. (۳۴) دا د هغه سړي په مثال دی چې د کور نه په سفر روان شي او خپلو نوکرانو ته اختيار ورکړي چې هر يو دې خپل کار وکړي او د دروازې ساتونکي ته حکم وکړي چې بېدار اوسي. (۳۵) نو تاسو هم بېداره اوسئ، ځکه چې تاسو نه پوهېږئ چې د کور خاوند به کله راځي، ماښام يا په نيمه شپه کې، په چرگ بانگ يا د لمر خاته په وخت کې، (۳۶) هسې نه چې هغه ناڅاپه راشي او تاسو په خوب ويده وويني. (۳۷) زه چې تاسو ته څه وایم، نو هغه ټولو ته وایم: بېداره اوسئ.

د عیسی په خلاف دسیسه

(متي ۲۶: ۱-۵ او لوقا ۲۲: ۱-۲ او يوحنا ۱۱: ۴۵-۵۳)

۱۴ (۱) د فسحې او د فطيرې ډوډۍ اختر ته دوه ورځې پاتې وې. مشران کاهنان او د شريعت عالمان په دې لټه کې وو چې څنگه عیسی په پټه راوښيي او ويې وژني. (۲) هغوی وويل: «خو دا کار بايد د اختر په ورځو کې ونه شي، هسې نه چې خلک شور او غوغا جوړه کړي.»

يوه ښځه د عیسی په سر باندې عطر اچوي

(متي ۲۶: ۶-۱۳ او يوحنا ۱۲: ۱-۸)

(۳) عیسی په بيت عنيا کې د شمعون په کور کې چې مخکې يې د جذام ناروغي لرله، دسترخوان ته ناست ؤ. يوه ښځه راغله او د مرمرو بوتل ورسره ؤ چې د سنبل د قيمتي عطرو څخه ډک ؤ. هغې د بوتل سر مات کړ او د عیسی په سر باندې يې واچول. (۴) په هغه ځای کې د حاضر و خلکو څخه ځينې يې په قهر شول او يو بل ته يې سره وويل: «دا عطر ولې داسې بېځايه لار شي؟» (۵) کېدای شول چې دا عطر د سپينو زرو د درې سوه سکو څخه په زياته بيه خرڅ شوي وای او پيسې

بي غريبانو ته ورکړل شوې وای. نو هغوی هغه ښځه ورتله. (٦) خو عیسی وویل: «د هغې سره کار مه لرئ! هغه ولې تنگوي؟ هغې زما سره ښه کار کړی دی. (٧) غریبان به تل ستاسو سره وي او هر وخت چې وغواړئ د هغوی سره مرسته کولای شئ، خو زه به تل ستاسو سره نه یم. (٨) دې ښځې چې څه کولای شول ویې کړل. هغې زما په بدن باندې عطر واچول چې د ښخولو څخه مې مخکې تیار کړي. (٩) په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې د نړۍ په هرځای کې چې زېږی ورکول کېږي نو دې ښځې چې څه کړي دي خلک به هغه یادوي.»

د عیسی سره د خیانت کولو دسیسه

(متي ٢٦: ١٤-١٦ او لوقا ٢٢: ٣-٦)

(١٠) بیا یهودا اسخريوتي چې د هغو دولسو شاگردانو څخه ؤ، مشرانو کاهنانو ته ورغی چې عیسی هغوی ته په لاس ورکړي. (١١) کله چې هغوی دا واورېدل نو خوشحاله شول او د هغه سره یې د پیسو وعده وکړه. نو یهودا د یوې موقعې په لټه کې ؤ ترڅو عیسی هغوی ته په لاس ورکړي.

د فسحې د اختر ډوډۍ

(متي ٢٦: ١٧-٢٥ او لوقا ٢٢: ٧-١٤ او یوحنا ١٣: ١٣-٢١ - ٣٠)

(١٢) د فطیرې ډوډۍ د اختر په لومړۍ ورځ یعنی په هغه ورځ چې هغوی د فسحې وری قرباني

کاوه، د عیسی شاگردانو هغه ته وویل: «ته چېرته غواړې چې د فسحې ډوډۍ درته تیاره کړو؟»

(١٣) نو عیسی خپل دوه شاگردان ولېږل او ورته ویې ویل: «ښار ته لاړ شئ، یو سړی به وویښئ

چې د اوبو منگی وړي. د هغه پسې لاړ شئ (١٤) او کوم کور ته چې هغه ورننوت، تاسو هم ورشئ

او د کور خاوند ته ووايئ: «استاذ وایي د مېلمنو هغه کوټه چېرته ده چې زه او زما شاگردان به په کې

د فسحې ډوډۍ وخورو؟» (١٥) هغه به تاسو ته پاس په بالاخانه کې یوه لویه فرش شوې کوټه

دروښايي. هلته زمونږ دپاره ډوډۍ تياره كړئ.» (۱۶) بيا شاگردان روان شول او ښار ته لاړل نو هغوى ټول شيان هماغه شان وليدل لكه څنگه چې عيسى ورته ويلي وو، نو هغوى د فسحي ډوډۍ تياره كړه. (۱۷) كله چې ماښام شو نو عيسى د دولسو شاگردانو سره راغى. (۱۸) كله چې هغوى دسترخوان ته كښناستل او ډوډۍ يې خوړله، عيسى وويل: «په يقين سره زه تاسو ته دا وايم چې په تاسو كې به يو تن چې زما سره ډوډۍ خوري، زما سره خيانت وكړي.» (۱۹) په دې خبره شاگردان ډېر غمجن شول او هر يو د عيسى څخه پوښتنه وكړه: «ايا هغه زه يم؟» (۲۰) عيسى هغوى ته ځواب وركړ: «هغه ستاسو دولسو تنو څخه دى چې زما سره په يوه كاسه كې لاس ښكته كوي. لكه څنگه چې د خداى په كلام كې ليكل شوي دي، د انسان زوى بايد مړ شي، خو افسوس د هغه چا په حال چې د انسان د زوى سره خيانت كوي! د هغه سړي دپاره به ښه وه چې هېڅ پيدا شوى نه واى.»

د څښتن غوره ماښامى

(متي ۲۶: ۲۶-۳۰ او لوقا ۲۲: ۱۴-۲۰ او لومړى قرنټيان ۱۱: ۲۳-۲۵)

(۲۲) د ډوډۍ خوړلو په وخت كې عيسى يوه ډوډۍ راواخيستله، شكر يې پرې وويست، هغه يې ماته كړه، شاگردانو ته يې وركړه او ويې ويل: «دا واخلي، دا زما بدن دى.» (۲۳) بيا هغه پياله راواخيستله او د خداى شكر يې وويست او هغوى ته يې وركړه او د هغې نه ټولو وڅښل. (۲۴) عيسى وويل: «دا زما وينه ده چې د خداى او انسان ترمنځ لوظ ټينگوي چې د ډېرو خلكو دپاره تويبري.» (۲۵) په يقين سره زه تاسو ته دا وايم چې بيا به تر هغې ورځې پورې دا د انگورو شربت ونه څښم ترڅو د خداى په پاچاهۍ كې يې بيا ونه څښم.» (۲۶) بيا د يوې روحاني سندرې د ويلو څخه وروسته د زيتون غره ته لاړل.

د پطروس د انکار په هکله پېشگويي

(متي ۲۶: ۳۱-۳۵ او لوقا ۲۲: ۳۱-۳۴ او یوحنا ۱۳: ۳۶-۳۸)

۲۷ عیسی خپلو شاگردانو ته وویل: «تاسو ټول به وتښتئ او ما به پرېږدئ، ځکه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي: زه به شپون ووهم او پسونه به خواره واره شي.

۲۸ خو کله چې بیا راژوندی شم نو ستاسو نه مخکې به جلیل ته لاړ شم.» ۲۹ پطروس عیسی ته وویل: «حتی که ټول تا پرېږدي، خو زه به دې هېڅکله هم پرېږدم.» ۳۰ عیسی پطروس ته وویل: «په یقین سره زه تاته دا وایم چې همدانن شپه به مخکې له دې چې چرگ دوه ځلې اذان وکړي، ته به درې ځلې ووايي چې ما نه پېژنې.» ۳۱ خو پطروس په ټینګه وویل: «که زه تا سره مړ هم شم، خو هېڅکله به ونه وایم چې تا نه پېژنم.» او نورو ټولو شاگردانو هم همداسې وویل.

عیسی په جتسیماني کې دعا کوي

(متي ۲۶: ۳۶-۴۶ او لوقا ۲۲: ۳۹-۴۶)

۳۲ هغوی د جتسیماني په نوم یو ځای ته ورسېدل نو عیسی خپلو شاگردانو ته وویل: «تاسو دلته کښېنئ او زه دعا کوم.» ۳۳ بیا هغه پطروس، یعقوب او یوحنا د ځان سره بوتلل. عیسی ډېر غمجن شو او زړه یې تنګ شو، ۳۴ او هغوی ته یې وویل: «زما زړه له غمه چوي او مرګ ته نژدې یم. دلته پاتې شی او بهداره اوسئ.» ۳۵ عیسی لږ لېرې لاړ او په ځمکه پرېوت او دعا یې وکړه چې که چېرې کېدای شي نو دا د کړاو ساعت دې زما څخه تېر شي. ۳۶ هغه وویل: «ای زما پلار جانه! ستا دپاره هرڅه ممکن دي. دا پیا له زما څخه لېرې کړه، خو زما رضا نه بلکې لکه څنګه چې ستا رضا وي.» ۳۷ بیا عیسی بېرته شاگردانو ته راغی او ویې لیدل چې هغوی ویده دي. نو پطروس ته یې وویل: «ای شمعون، ویده یې؟ ایا یو ساعت هم وینس نه شوې پاتې کېدلی؟

٣٨ بېداره اوسئ او دعا وکړئ چې د وسوسو سره مخامخ نه شئ، زړه غواړي خو بدن کمزوری دی.» ٣٩ عیسی یوځل بیا لار او هماغه دعا یې وکړه. ٤٠ کله چې هغه بېرته راغی نو هغوی یې بیا په خوب ویده ولیدل، ځکه چې د هغوی سترگې له خوبه ډکې وې او په دې نه پوهېدل چې هغه ته څه ووايي. ٤١ کله چې هغه د درېم ځل دپاره راغی نو هغوی ته یې وویل: «تاسو لا ویده یئ او آرام کوئ؟ بس دی. هغه ساعت رارسېدلی دی چې د انسان زوی به گناهکارانو ته په لاس ورکول کېږي. ٤٢ پاڅېږئ، راځئ چې څو، هغه څوک چې غواړي زما سره خیانت وکړي، رارسېدلی دی.»

د عیسی سره خیانت او د هغه نیول

(متي ٢٦: ٤٧-٥٦ او لوقا ٢٢: ٤٧-٥٣ او یوحنا ١٨: ٣-١٢)

٤٣ عیسی لا خبرې کولې چې سمدلاسه یهودا چې د هغو دولسو شاگردانو څخه ؤ، د یوې ډلې خلکو سره چې تورې او کوتکونه ورسره وو، راورسېد. هغه د مشرانو کاهنانو، د شریعت د عالمانو او قومي مشرانو له خوا رالېږل شوی ؤ. ٤٤ هغه خاین هغوی ته یوه نښه ورکړې وه او ورته ویلي یې وو: «څوک چې زه ښکل کړم نو دا هماغه سړی دی. هغه ونیسئ او تر پوره څارنې لاندې یې بوځئ.» ٤٥ کله چې یهودا راورسېد نو سمدلاسه عیسی ته ورغی او ورته ویې ویل: «استاذه!» او هغه یې ښکل کړ. ٤٦ نو هغوی عیسی ته لاس ورواچاوه او هغه یې ونیوه. ٤٧ بیا د هغو کسانو څخه چې هلته ولاړ وو یو یې توره راوویستله او د لوی کاهن په نوکر یې گوزار وکړ او د هغه غوږ یې پرې کړ. ٤٨ بیا عیسی هغوی ته وویل: «ایا زه کوم داړه مار یم چې د تورو او کوتکونو سره زما د نیولو دپاره راغلي یئ؟» ٤٩ زه هره ورځ تاسو سره د خدای په کور کې وم او تعلیم به مې ورکاوه او تاسو زه ونه نیولم، خو د خدای کلام چې څه وایي هغه باید پوره شي.» ٥٠ بیا ټولو شاگردانو هغه پرېښود او وتښتېدل. ٥١ په دې وخت کې یو ځوان چې د کتان یوه ټوټه یې د ځان څخه تاوه کړې وه، د عیسی پسې روان شو. هغوی هغه هم ونیوه، ٥٢ خو هغه خپل کالي

د يهوديانو د شورا له خوا د عیسی محاکمه

(متي ۲۶: ۵۷-۶۸ او لوقا ۲۲: ۵۴-۵۵، ۶۳-۷۱ او یوحنا ۱۸: ۱۳-۱۴، ۱۹-۲۴)

۵۳ هغوی عیسی لوی کاهن ته بوتو او هلته مشران کاهنان، قومي مشران او د شریعت عالمان سره راتول شوي وو. ۵۴ پطروس د لوی کاهن تر حوږلی پورې د هغه پسې شاته شاته روان ؤ او دننه ورغی او هلته د ساتونکو سره کښېناست او اور ته یې ځان تودولو. ۵۵ مشرانو کاهنانو او ټولې شورا هڅه کوله چې د عیسی په خلاف کوم ثبوت پیدا کړي ترڅو هغه ووژل شي، خو هغوی کوم ثبوت پیدا نه کړ. ۵۶ ډېرو خلکو د هغه په خلاف په دروغو شاهدي ورکړه، خو د هغوی شهادت د یو بل سره یوشان نه ؤ. ۵۷ بیا ځینې خلک پاڅېدل او د هغه په خلاف یې داسې د دروغو شاهدي ورکړه: ۵۸ «مونږ د هغه د خولې نه واورېدل چې ویې ویل: زه به دا د خدای کور چې د انسانانو په لاس جوړ شوی دی وړانوم او په درې ورځو کې به بل داسې کور جوړ کړم چې هغه به د انسانانو په لاسونو نه وي جوړ شوی.» ۵۹ خو بیا هم د دې خلکو شاهدي سره یوشان نه وه. ۶۰ بیا لوی کاهن د هغوی ټولو په مخکې ودرېده او د عیسی څخه یې پوښتنه وکړه: «ایا ته دې توروونو ته چې هغوی یې درباندي لگوي، ځواب نه ورکوي؟» ۶۱ خو عیسی غلی پاتې شو او هېڅ ځواب یې ورنه کړ. یوځل بیا لوی کاهن ترې پوښتنه وکړه: «ایا ته مسیح، د مبارک خدای زوی یې؟» ۶۲ عیسی وویل: «هو، زه یم او تاسو به د انسان زوی وویښئ چې د مطلق قادر خدای ښي لاس ته به ناست وي او د اسمان په ورېځو کې به راروان وي.» ۶۳ لوی کاهن خپل کالي وشکول او ویې ویل: «مونږ نورو شاهدانو ته څه اړتیا لرو؟» ۶۴ تاسو دا کفر ویل واورېدل. ستاسو پرېکړه څه ده؟» نو هغوی ټولو هغه محکوم کړ او ویې ویل چې هغه د مرگ لایق دی. ۶۵ ځینو خلکو ورباندې لارې ورتو کړې او سترگې یې ورته وتړلې او په سوکانو یې واهه او ورته ویل یې: «اوس له غیبو ووايه چې ته چا ووهلې.» بیا ساتونکو هغه ونيوه او ویې واهه.

پطروس له عیسی څخه انکار کوي

(متي ۲۶: ۶۹-۷۵ او لوقا ۲۲: ۵۶-۶۲ او یوحنا ۱۸: ۱۵-۱۸، ۲۵-۲۷)

۶۶ په دې وخت کې پطروس لاندې په حوږلی کې و چې د لوی کاهن یوه وینځه راغله ۶۷ او ویې لیدل چې پطروس اور ته خپل ځان تودوي، نو هغې ورته په ځیر سره وکتل او ویې ویل: «ته هم د عیسی ناصري سره وي.» ۶۸ خو هغه منکر شو او ویې ویل: «زه هغه نه پیژنم او نه پوهېږم چې ته څه وایې.» بیا هغه دباندې دالان ته ووت او په هماغه وخت کې چرگ اذان وکړ. ۶۹ هغې وینځې پطروس هلته ولید او په هغه ځای کې ولاړو خلکو ته یې بیا وویل: «دا هم د هغوی د ډلې څخه دی.» ۷۰ خو پطروس بیا منکر شو. لږه شپه وروسته حاضر و خلکو یوځل بیا پطروس ته وویل: «بې له شکه چې ته د هغوی د ډلې څخه یې، ځکه چې ته هم جلیلي یې.» ۷۱ خو پطروس قسم وخور: «که زه دروغ وایم نو په ما دې د خدای لعنت وي، تاسو چې د کوم سړي په هکله خبرې کوئ زه هغه نه پیژنم.» ۷۲ او سمدلاسه د دوهم ځل دپاره چرگ اذان وکړ. او پطروس ته ور په یاد شول چې عیسی ورته ویلي وو: «مخکې له دې چې چرگ دوه ځلې اذان وکړي، نو ته به درې ځلې ووايي چې زه هغه نه پیژنم.» د هغه زړه مات شو او په ژړا شو.

عیسی د پیلاتوس په حضور کې

(متي ۲۷: ۱-۲، ۱۱-۱۴ او لوقا ۲۳: ۱-۵ او یوحنا ۱۸: ۲۸-۳۸)

۱۵ سهار وختي مشرانو کاهنانو د قومي مشرانو او د شریعت د عالمانو او د شورا نورو ټولو غړو سره یوه غونډه جوړه کړه او یوه پرېکړه یې وکړه. هغوی عیسی په زنځیرونو وتړلو او روان یې کړ او پیلاتوس ته یې وسپاره. ۲ پیلاتوس د هغه څخه پوښتنه وکړه: «ایا ته د یهودیانو پاچا یې؟» عیسی ځواب ورکړ: «ته په خپله وایې.» ۳ مشرانو کاهنانو په هغه باندې زیات توروته

ولگول، (٤) نو پيلاتوس د هغه څخه بيا پوښتنه وکړه: «ايا تا سره هېڅ ځواب نشته؟ گوره هغوی په تا باندې څومره تورونه لگوي.» (٥) خو عیسی ځواب ورنه کړ، نو په دې باندې پيلاتوس حیران شو.

په عیسی باندې د اعدام حکم

(متي ٢٧: ١٥ - ٢٦ او لوقا ٢٣: ١٣ - ٢٥ او یوحنا ١٨: ٣٩ - ١٩: ١٦)

(٦) پيلاتوس به د فسحې په هر اختر کې د خلکو په غوښتنه یو بندي ازادولو. (٧) په هغه وخت کې یو سپری چې باراباس نومېده او د یاغیانو سره یې د اله گولې په وخت کې قتل کړی ؤ بندي ؤ. (٨) خلک پيلاتوس ته ورغلل او د هغه څخه یې وغوښتل چې زمونږ دپاره هغه کار وکړه لکه څنگه چې هر وخت دې په اختر کې کاوه. (٩) پيلاتوس د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «ايا تاسو غواړئ چې د یهودیانو پاچا درته راخلاص کړم؟» (١٠) ځکه چې پيلاتوس په دې پوهېده چې مشرانو کاهنانو د بخیلۍ له امله عیسی هغه ته په لاس ورکړی دی. (١١) خو مشرانو کاهنانو خلک ولمسول چې د پيلاتوس څخه وغواړي چې د عیسی په ځای ورته باراباس ازاد کړي. (١٢) پيلاتوس یوځل بیا هغوی ته وویل: «نو بیا د هغه سپری سره چې تاسو ورته د یهودیانو پاچا وایئ څه وکړم؟» (١٣) هغوی بیا چيغې کړې: «هغه په صلیب باندې ځوړند کړئ.» (١٤) پيلاتوس د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «ولې، هغه څه جرم کړی دی؟» خو هغوی چيغې نورې هم زیاتې کړې: «هغه په صلیب باندې ځوړند کړئ.» (١٥) پيلاتوس غوښتل چې خلک خوشحاله کړي نو باراباس یې ورته ازاد کړ. بیا یې حکم وکړ چې عیسی په دورو باندې ووهي او هغه دې عسکرو ته وسپاري چې په صلیب باندې یې ځوړند کړي.

عسکر په عیسی باندې ملنډې وهي

(متي ۲۷: ۲۷-۳۱ او يوحنا ۱۹: ۱۲-۳)

۱۶) عسکرو عیسی دننه د والي مانی ته بوته او ټول کنډک یې راټول کړ. ۱۷) هغوی عیسی ته ارغواني چینه ورواغوستله او د اغزیو تاج یې ور په سر کړ. ۱۸) بیا یې هغه ته سلامي کوله: «ژوندی دې وي د یهودیانو پاچا.» ۱۹) هغه یې په لرګي باندې په سر سر وهلو او لارې یې ورباندې تو کولې او د هغه په مخکې به په ګونډو شول چې دا ونبایي چې ګونډې درناوی یې کوي. ۲۰) کله چې هغوی ملنډې وهل بس کړل، نو هغه ارغواني چینه یې ترې وویستله او خپل کالي یې ورته بېرته ورواغوستل. بیا یې هغه دباندې بوته چې په صلیب باندې یې ځوړند کړي.

عیسی په صلیب باندې مېخ کېږي

(متي ۲۷: ۳۲-۳۴ او لوقا ۲۳: ۲۶-۴۳ او يوحنا ۱۹: ۱۷-۲۷)

۲۱) هغوی په لاره کې د شمعون په نوم د یو سړي سره چې د کلیوالي سیمې څخه ښار ته راروان ؤ، مخامخ شول. عسکرو هغه مجبور کړ چې د عیسی صلیب یوسي. (شمعون د قیروان څخه ؤ او د سکندر او روفس پلار ؤ.) ۲۲) هغوی عیسی هغه ځای ته بوته چې د جلجتا په نوم یادېده چې معنی یې د «سر کوپړی» ده. ۲۳) هغه ته یې داسې شراب ورکول چې د مر کنډ په نوم یوه دوا په کې ګډه شوې وه، خو هغه ونه شنبل. ۲۴) بیا هغوی عیسی په صلیب باندې مېخ کړ او پچه یې واچوله او د هغه کالي په خپل منځ کې سره ووېشل چې کوم شی د چا شي. ۲۵) د سهار نهه بجې وې چې هغه یې په صلیب باندې ځوړند کړ. ۲۶) په هغه باندې لګول شوی تور چې په یوه تخته باندې لیکل شوی ؤ: «د یهودیانو پاچا.» ۲۷) د هغه سره یې دوه داړه ماران هم په صلیب باندې ځوړند کړل، یو د هغه ښي لاس ته او بل چپ لاس ته. ۲۸) په دې ډول د پیغمبرانو هغه لیکنې پوره شوې چې وايي: «هغه په بدکارانو کې وشمېرل شو.» ۲۹) څوک چې په لاره تېرېدل نو خپل سرونه به یې خوځول، عیسی ته به یې ښکته کولې او ویل به یې: «وا، تا غوښتل چې د خدای

کور وران کړې او په درې ورځو کې یې بېرته جوړ کړې، (۳۰) اوس خپل ځان وژغوره او د صلیب
 څخه رابنکته شه.» (۳۱) همدارنگه مشرانو کاهنانو او د شریعت عالمانو په خپل منع کې په هغه
 باندې ملنډې وهلې او ویل یې: «هغه نور خلک ژغورل، خو خپل ځان نه شي ژغورلی.» (۳۲)
 پرېږدئ چې مسیح د اسراییلو پاچا اوس د صلیب څخه رابنکته شي ترڅو مونږ هغه ووینو او ایمان
 ورباندې راوړو.» هغو دوو کسانو چې د عیسی سره په صلیب ځوړند کړای شوي وو هم هغه ته
 بنکنځلې کولې.

د عیسی مړینه

(متی ۲۷: ۴۵-۵۶ او لوقا ۲۳: ۴۴-۴۹ او یوحنا ۱۹: ۱۹-۲۸-۳۰)

(۳۳) د غرمې د دولسو بجو څخه د ماسپینین تر درې بجو پورې په ټول وطن کې تیاره راخپره
 شوه. (۳۴) او درې بجې عیسی په لوړ اواز چیغه کړه: «ایلي، ایلي، لما سبقتني؟» چې معنی یې ده:
 «ای زما خدایه، ای زما خدایه، زه دې ولې پرېښودم؟»

(۳۵) ځینې خلک چې هلته نژدې ولاړ وو دا یې واورېدل او ویې ویل: «وگورئ، هغه الیاس نبي ته
 نارې وهي.» (۳۶) د هغوی څخه یو کس منډه کړه او یو اسفنج یې په عادي شرابو کې لوند کړ او
 هغه یې د لرګي په سر کېښود او عیسی ته یې ورکړ چې ویې څښي او ویې ویل: «صبر وکړئ.
 پرېږدئ ووینو چې ایا الیاس نبي راځي یا نه، چې هغه د صلیب څخه رابنکته کړي.» (۳۷) بیا
 عیسی یوه چیغه ووهله او ساه یې ورکړه. (۳۸) د خدای د کور پرده د سر نه تر بېخه پورې
 وشکېدله او دوه ټوټې شوه. (۳۹) کله چې هغه رومي منصبدار چې عیسی ته مخامخ ولاړ ؤ ولیدل
 چې هغه څنگه ساه ورکړه نو ویې ویل: «دا سړی په رښتیا د خدای زوی ؤ.»

(۴۰) په هغه ځای کې یو څو ښځې هم وې چې له لېرې یې کتل. په هغوی کې مریم چې د مجدلیې

د ښار څخه وه او مريم د كشر يعقوب، يوشا او سالومي مور وه. (٤١) كوم وخت چې عيسى په جليل كې ؤ نو دا ښځې ورسره ملگرې وې او خدمت يې ورته كاوه. ډېرې نورې ښځې چې د هغه سره اورشليم ته راغلې وې هم په هغه ځاى كې وې.

د عيسى ښخول

(متي ٢٧: ١٥٧-١٥٨ او لوقا ٢٣: ٥٠-٥٦ او يوحنا ١٩: ٣٨-٤٢)

(٤٢) دا د جمعې ورځ وه يعنې د سبت څخه يوه ورځ مخكې د اختر دپاره د تياري نيولو ورځ وه. څنگه چې ماښام شو، (٤٣) يوسف چې د رامه د ښار څخه ؤ او د شورا يو عزتمن غړى ؤ او د خداى د پاچاهۍ د راتللو انتظار يې كاوه، په زړورتيا سره پيلاتوس ته ورغى او د عيسى مړى يې ترې وغوښت. (٤٤) كله چې پيلاتوس خبر شو چې عيسى مړ شوى دى نو هغه حيران شو. هغه عسكري منصبدار يې راوغوښت او پوښتنه يې ترې وكړه: «ايا هغه مړ شوى دى؟» (٤٥) كله چې پيلاتوس د هغه منصبدار له خوا خبر شو چې عيسى وخته مړ شوى دى، نو يوسف ته يې اجازه وركړه چې مړى يوسي. (٤٦) نو يوسف د كتان كفن راواخيست، د عيسى مړى يې د صليب څخه رابنكته كړ، په هغې كې يې تاو كړ او په يو قبر كې چې په يوه تېره كې كيندل شوى ؤ كېښود. بيا يې يوه غټه تېره د غار خولې ته راوغړوله. (٤٧) مريم مجدليې او د يوشا مور مريم وليدل چې د عيسى مړى يې په كوم ځاى كې ايښى دى.

د عيسى بيا راژوندي كېدل

(متي ٢٨: ١-٨ او لوقا ٢٤: ١-١٢ او يوحنا ٢٠: ١-١٠)

١٤ (١) كله چې د سبت ورځ تېره شوه، مريم مجدليې او د يعقوب مور مريم او سالومي خوشبويه تېل واخيستل، چې لاړلې چې د عيسى په مړي باندې يې واچوي. (٢) د يکشنبې په

ورخ سهار د لمر راختلو نه وروسته هغوی غار ته ورغلي. (٣) هغوی په خپلو کې یو بل ته وویل: «مونږ ته به د غار د خولې څخه تیره شوک ورغروي؟» (٤) خو کله چې هغوی وکتل نو ویې لیدل چې هغه تیره چې ډېره غټه وه شاته رغړېدلې وه. (٥) کله چې هغوی غار ته ورننوتلې نو هلته یې یو ځوان سړی ولید چې سپین کالي یې اغوستي وو او د قبر ښي خواته ناست ؤ. نو هغوی ووپرېدلې. (٦) خو هغه وویل: «مه وپرېږئ، زه پوهېږم چې تاسو ناصري عیسی لټوی چې په صلیب باندې ځورند شوی ؤ. هغه دلته نشته، هغه راژوندی شوی دی. گورئ، دا هغه ځای دی چې د هغه مړی په کې ایښودل شوی ؤ. (٧) اوس لارې شی او د هغه شاگردانو او پطروس ته ووايي چې هغه ستاسو څخه مخکې جلیل ته روان دی. لکه څنګه چې هغه خپله تاسو ته ویلي وو، تاسو به هغه هلته ووينئ.»

(٨) هغوی د غار څخه راووتلې او وتښتېدلې، ځکه چې د ډېرې وېرې لږزېدلې او وارخطا شوې وې. هغوی هېچا ته څه ونه ویل، ځکه چې وپرېدلې وې.

عیسی مریم مجدلیې ته ښکاره کيږي
(متی ٢٨: ٩-١٠ او یوحنا ٢٠: ١١-١٨)

I (٩) کله چې عیسی د یکشنبې په ورځ سهار وختي د مړو نه راژوندی شو نو لومړی مریم مجدلیې ته چې هغه ورڅخه اووه پېریان ویستلي وو ښکاره شو. (١٠) هغه لاره او څه چې پېښ شوي وو هغه یې د عیسی نژدې ملګرو ته چې ویر او ژړاګانې یې کولې، وویل. (١١) کله چې هغوی واورېدل چې عیسی ژوندی شوی دی او مریم لیدلې دی نو باور یې ورباندې ونه کړ.

عیسی دوو شاگردانو ته ښکاره کيږي

۱۲ له هغې وروسته عیسی په بله خپره کې خپلو دوو شاگردانو ته چې د اورشلیم خڅه کلي ته روان وو، ښکاره شو. ۱۳ هغوی بېرته لارل او نور شاگردان یې خبر کړل، خو هغوی یې په خبره باندې باور ونه کړ.

عیسی خپلو یوولسو شاگردانو ته ښکاره کیږي

(متي ۲۸: ۱۶-۲۰ او لوقا ۲۴: ۳۶-۴۹ او یوحنا ۲۰: ۱۹-۲۳ او د رسولانو عملونه ۱: ۶-۸)

۱۴ وروسته بیا عیسی خپل ځان یوولسو شاگردانو ته چې ډوډۍ ته ناست وو، ورنښکاره کړ. هغوی یې د بې ایمانۍ او سختو زړونو د لرلو په خاطر ورتل، ځکه چې هغوی د هغو خلکو په خبرو یقین ونه کړ چې هغه یې د راژوندي کېدلو خڅه وروسته لیدلی و. ۱۵ نو هغوی ته یې وویل: «په ټوله نړۍ کې وگرځئ او دا زېری ټولو ته ورسوئ. ۱۶ هر څوک چې ایمان راوړي او د تعمید غسل واخلي نو هغه به خلاصون ومومي، خو څوک چې ایمان رانه وړي نو هغه به محکوم کړای شي. ۱۷ څوک چې ایمان راوړي نو هغوی ته به دا نښه ورکړل شي چې زما په نوم به پېریان وباسي او په نویو ژبو به خبرې کوي، ۱۸ هغوی به ماران نیسي او که زهر وخوري نو زیان به ورته نه رسېږي او کله چې په ناروغانو باندې خپل لاسونه ږدي نو هغوی به ښه کیږي.»

اسمان ته د عیسی ختل

(لوقا ۲۴: ۵۰-۵۳ او د رسولانو عملونه ۱: ۹-۱۱)

۱۹ د هغوی سره د خبرو کولو نه وروسته څښتن عیسی اسمان ته پورته یووړل شو او د خدای ښي لاس ته کښېناست. ۲۰ بیا شاگردان لارل او په هرځای کې یې وعظ کاوه او څښتن ورسره مرسته کوله او د معجزو په ښودلو یې دا ثابته کړه چې د هغوی پیغام رښتینی دی.]

